

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, OŽUJAK 2019. ■ GODIŠTE XIII. ■ BROJ 80 ■ ISSN 1846-4076

BISKUPOVA KORIZMENA PORUKA

Tko uzvjeruje i pokrsti se,
spasit će se (Mk 16, 16)

DOGAĐAJNICA

Blagdan Gospe Lurdske
u Katedrali

Svjetski dan dolesnika

Središnje ekumensko
bogoslužje Požeške biskupije
u Daruvaru

Položen kamen temeljac za
novu župnu crkvu u Čaglicu

Deseta obljetnica Doma
»Dragi bližnji« u Okučanima

Susret djelatnika katoličkih
škola Požeške biskupije

Biskupijsko natjecanje
iz vjeronauka

Druća godišnjica smrti
Tomislava Ivančića

Stručni skup za
odgajateljice u vjeri

ŽIVOT MLADIH

Ministranti na susretu
u požeškom Kolegiju

Edukacija župnih animatora
u Požeškoj biskupiji

IZ NAŠEG CARITASA

Caritas župe Presvetog
Trojstva u Daruvaru

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

TKO UZVJERUJE I POKRSTI SE, SPASIT ĆE SE

(Mk 16,16)

BLAGDAN BL. ALOZIJA STEPINCA
U POŽEGI • str. 4

U POŽEGI PROSLAVLJEN DAN
POSVEĆENOG ŽIVOTA • str. 12

BISKUPIJSKI KRIŽNI PUT
MLADIH • str. 23

BISKUPOVA KORIZMENA PORUKA 2019.

TKO UZVJERUJE I POKRSTI SE,

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
vjeroučitelji i bogoslovi,
draga kršćanska braćo i sestre!*

Minulih dana duboko su nas u Hrvatskoj potresle vijesti o nasilju u obitelji – ma i među školskom djecom, napose ona o ocu koji je s kućnog balkona bacio svoje četvero maloljetne djece. Slušali smo brojne prosudbe različitih stručnjaka i običnih ljudi o tim događajima, koje su gotovo uvijek završavale pitanjem: Otkud takvo i toliko zlo, te što bi trebalo poduzeti da se ono spriječi? Tražili su se krivci i redovito pronalazili u sustavu javnih institucija, koje – smatra se – ne funkcioniraju pravilno. Smišljale su se formule po kojima bi se stanje moglo popraviti, predlagale socijalne mjere. No, kao da nam je izmakla činjenica kako zlo nije pojava koja bi se mogla zaustaviti boljim društvenim organiziranjem, te u navedenim javnim raspravama nismo čuli da se netko sjetio uključiti Boga u rješavanje tako teškog pitanja.

Moćni izgonitelji Zloga

1 Nema sumnje da smo dužni učiniti protiv zla i nasilja ono što je moguće na svim društvenim razinama, od verbalne do tvorne, počevši od Hrvatskog sabora i u međustranačkim odnosima do obitelji, odgojno-obrazovnih ustanova, Crkve i medija. Ali nije u našoj moći doprijeti do dubine ljudskog bića u kojoj se krije tajna zla. Po Isusovoj dijagnozi „iznutra, iz srca čovječjega izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka“ (Mk 7, 21-23). Ovo stanje posljedica je čovjekove ranjenosti zlom i djelo je Zloga, zavidnika i začelnika ljudske propasti. Kao nitko drugi, Isus je zametnuo bitku protiv njega. Nakon četrdesetodnevnog posta u pustinji prije svoga javnog nastupa odbio je zavodničke ponude Zloga. U svom djelovanju očitovao se moćnim svladati ga, oteti mu oružje, izgoniti ga prstom Božjim i tako posvjedočiti da je u njem došlo k nama kraljevstvo nebesko (usp. Lk 11,20.22). Konačno svojom mukom i smrću slomio je moć Zloga, pobijedio zlo i smrt te u uskrsnuću uspostavio čovjeka u njegovu ozdravljenom stanju. On jedini snagom svoga pobjedničkog Duha može izliječiti naše ranjeno ljudsko srce.

*Isus je svojom mukom i smrću slomio moć Zloga,
pobijedio zlo i smrt te u uskrsnuću uspostavio
čovjeka u njegovu ozdravljenom stanju. On jedini
snagom svoga pobjedničkog Duha može izliječiti
naše ranjeno ljudsko srce.*

Liječnik onečišćena srca

2 Pred izazovom zla u Hrvatskoj potrebni su stoga oni koji će poslušati Isusov poziv „Obratite se i vjerujte evanđelju“ (Mk 1,15), te i ovogodišnju korizmu prihvatiti kao vrijeme liječenja svoga ranjenog srca tako da ga molitvom, pokorom, postom i dobrim djelima otvaraju Isusovu djelovanju. Njegova je riječ da se Zloga „ničim drugim ne može izagnati osim molitvom i postom“ (Mk 9,29). U ovogodišnjoj korizmenoj Poruci (br. 3) papa Franjo podsjeća: „Post nas uči mijenjati naš stav prema drugima i svemu stvorenom. Moramo se kloniti napasti da ‘proždiremo’ sve kako bi zadovoljili svoju nezasitnost i biti spremni trpjeti zbog ljubavi, koja može ispuniti prazninu naših srca. Molitva nas uči odricati se idolopoklonstva i samodostatnosti našeg ega i priznati da trebamo Gospodina i njegovu milost. Davanjem milostinje izbjegavamo bezumno zgortanje svega što nam padne pod ruku u iluzornom uvjerenju da možemo osigurati budućnost koja nam ne pripada. I tako ćemo ponovno otkriti radost nauma koji Bog ima za stvorenje i za svakoga od nas, a to je da ljubimo Njega, našu braću i sestre i čitav svijet, i da u toj ljubavi pronađemo našu pravu sreću.“

SPASIT ĆE SE (Mk 16,16)

Vjerom i krštenjem do oslobođenja

3 Pored toga potrebno je i ove korizme posvetiti posebnu pozornost našem krštenju. O njegovu dubokom značenju Isus je izrekao jasnu riječ: „Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, tko ne uzvjeruje osudit će se“ (Mt 16,16). On je kao liječnik od zla po krsnom zahvatu ušao u našu sudbinu, slomio u nama moć zla, i obdario nas snagom svoga Duha koji prosvjetljuje, čisti, krijepi, uzdiže, daje moć da se možemo oduprijeti Zlome. No, spasonosna snaga krštenja ovisi o našoj vjeri. U više prigoda Isus je upozoravao učenike o njezinoj snazi, te im je među ostalim kazao da zbog svoje malovjernosti nisu mogli izagnati zloduha, a da vjera malena poput zrna gorušičinog može brda i stabla premještati (usp. Mt 17,20-21; Lk 17,6). Molbom upućenom Gospodinu „Umnoži nam vjeru“ (Lk 17,5) apostoli su posvjedočili kako ona nije ljudski proizvod niti neki trajni posjed, nego dar Božji za koji valja moliti, ponizno ga primiti, trajno produbljivati, pročišćavati i učvršćivati, kako bi se na svakome od nas ispunila Gospodinova riječ: „Vjera te tvoja spasila“ (Mt 9,22; Mk 5,34; Lk 17,19; Lk 18,42). Uvjerem sam da nitko od nas ove korizme neće propustiti dragocjenu priliku kako bi molio za dar žive vjere kojom prepoznamo Isusa Krista kao svoju najbolju životnu šansu, te da ćemo obnovom krsne vjernosti u uskrsnom bdijenju otkriti sebe u ljepoti dara njegove ljubavi, koja je za nas išla u smrt. To osobito želimo za našu djecu i mlade, pripravnike za prvu svetu pričest i potvrdu u župama gdje se ona slavi ove godine.

Korizmena obnova krsne vjernosti

4 Postoji od davnine dragocjeno iskustvo u Crkvi s obzirom na odricanje od Zloga, čišćenje od grijeha i rast u vjeri odraslih osoba koje su se pripravljale za primanje svetih sakramenata kršćanske inicijacije – krštenja, potvrde i svete pričesti. Ono se odvijalo tijekom korizmenih nedjelja na euharistijskom slavlju kada je cijela kršćanska zajednica sudjelovala u pripravi katekumena za svete sakramente i u nastojanju oko njihova oslobođanja od grješnog života, predavala im vjeru u živoga uskrslog Krista koju je primila, a koju slavi i produbljuje u svetim otajstima. Navedeno iskustvo Crkve svjedoči nam kako pripremu za svete sakramente ne smijemo svesti samo na učenje o stvarnostima vjere, nego je potrebno kandidate uvoditi u život po vjeri, omogućiti im rast u vjeri, i pomoći njezino svjedočenje u svakodnevicu. To se odnosi i na naše kandidate za

Pozivam stoga sve pripravnike za navedene sakramente da zajedno sa svojim roditeljima sudjeluju na nedjeljnim korizmenim euharistijskim slavljinama u svojoj župi, uključe se u program postupnog uvođenja u stvarnosti vjere po prilagođenom modelu Reda pristupa odraslih u kršćanstvo te na uskrsnom bdijenju obnove svoja krsna obećanja. Pri tom roditelji imaju važnu ulogu. Oni su na krštenju svoje djece bili jamci da će ona biti odgajana u vjeri Crkve, a sada kad su ona dorasla za primanje prve svete pričesti i potvrde iskazuju im svoju ljubav i potporu tako da ih prate u njihovu korizmenom hodu na nedjeljnim svetim misama, i u očitovanju njihova opredjeljenja za život po vjeri.

prvu pričest i svetu potvrdu. Pozivam stoga sve pripravnike za navedene sakramente da zajedno sa svojim roditeljima sudjeluju na nedjeljnim korizmenim euharistijskim slavljinama u svojoj župi, uključe se u program postupnog uvođenja u stvarnosti vjere po prilagođenom modelu Reda pristupa odraslih u kršćanstvo te na uskrsnom bdijenju obnove svoja krsna obećanja. Pri tom roditelji imaju važnu ulogu. Oni su na krštenju svoje djece bili jamci da će ona biti odgajana u vjeri Crkve, a sada kad su ona dorasla za primanje prve svete pričesti i potvrde iskazuju im svoju ljubav i potporu tako da ih prate u njihovu korizmenom hodu na nedjeljnim svetim misama, i u očitovanju njihova opredjeljenja za život po vjeri. Pripravnici za svete sakramente imaju mogućnost stjecati iskustvo vjere i na drugim župnim događajima, među ostalim i na pobožnosti Križnog puta petkom u crkvi, kada zajednica Božjeg naroda očituje svoju osjetljivost za braću u nevolji prikupljanjem milodara za siromašne, koje će župnik predati za prikazni dar na Veliki četvrtak na misi posвете ulja u našoj Katedrali.

Neka Božji blagoslov prati sve one koji će se ove korizme dublje sjediniti u vjeri s Gospodinom Isusom, napose pripravnici za prvu svetu pričest i potvrdu te od njega primati jakost za pobjedu nad Zlim. Sve vas od srca pozdravlja –

vaš biskup

Antun Škvorčević

Uvjerem sam da nitko od nas ove korizme neće propustiti dragocjenu priliku kako bi molio za dar žive vjere kojom prepoznamo Isusa Krista kao svoju najbolju životnu šansu, te da ćemo obnovom krsne vjernosti u uskrsnom bdijenju otkriti sebe u ljepoti dara njegove ljubavi, koja je za nas išla u smrt.

Blagdan bl. Alojzija Stepinca u Požegi

Biskup je pozvao nazočne da po primjeru Alojzijeve hrabrosti i po njegovu zagovoru i oni u današnje vrijeme, nošeno valovima različitih ideologija, svjedoče da Crkva u hrvatskom narodu nije naše ljudsko, nego Božje djelo.

Na blagdan bl. Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, 10. veljače u crkvi sv. Lovre u Požegi biskup Antun Škvorčević predvodio je misno slavlje u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova, iz župa u gradu Požegi te iz drugih župa Katedralnog arhidakona-ta. Pozdravljajući okupljene vjernike, biskup Antun im je čestitao blagdan drugog zaštitnika crkve sv. Lovre i Požeške biskupije. Rekao je da se danas zaustavljamo pred činjenicom da nam ga je Bog darovao u onim teškim vremenima kad je osobito bilo potrebno imati mudrosti, koja je Božji dar, kako bi se moglo djelovati za dobro naroda i Crkve. Također je rekao da danas želimo Bogu zahvaliti za dar blaženikove osobe, njegove vjernosti Bogu, Crkvi i narodu, i da blaženog Alojzija pred njegovom relikvijom želimo za-

moliti da i nama izmoli vjernost Bogu, obitelji, Crkvi i narodu jer bez vjernosti na svim navedenim razinama neće biti ozbiljnijeg napretka u Hrvatskoj. Osobiti pozdrav uputio je nazočnim svećenicima, sestrama redovnicama i učenicima Katoličke osnovne škole u Požegi, a sve sudionike misnog slavlja pozvao je da provjere kakvi su iznutra u svojoj savjesti te se pokaju za sve ono što je nedostojno Boga i nemoćno za zajedništvo s njime i međusobno.

Izvezi na pučini

U homiliji biskup je najprije zapodje-nuo razgovor s nazočnim učenicima Katoličke osnovne škole, podsjetivši ih da su riječi »Izvezi na pučinu«, koje je Isus u današnjem evanđelju uputio Petru, ispisane na ulazu u njihovu školu na latinskom jeziku: »Duc in altum«. Djecu i sve ostale vjernike pozvao je da

promotre kako je bl. Alojzije Stepinac zaveslao na Isusovu riječ i da provjere nalaze li se i oni zajedno s njime i s Isusom u Petrovoj lađi – Crkvi, te idu li u pravom smjeru. Rekao im je kako zajedno s njima osjeća određenu nela-godu zbog toga što u našoj javnosti još uvijek ima različitih pristupa, sudova i osuda bl. Alojzija Stepinca te da nam je u tom stanju Božja riječ svjetlo u kojem najbolje možemo vidjeti tko je Alojzije Stepinac. Spomenuo je kako nekim osporavateljima bl. Alojzija Stepinca nije dovoljno ono što je on u ratno doba govorio i činio, a da pak nekim vjernicima danas nije dovoljno što je on proglašen blaženim, a ne i svetim. Biskup je ustvrdio da se večeras nismo sabrali razmišljati o tome što još nije učinjeno s obzirom na bl. Alojzija, nego Bogu zahvaljivati za ono što jest u njemu ostvareno. Potaknuo je nazočne da ne

dopuste nikome da im pomuti dušu te počnu razmišljati s negativnih polazišta, već da se prisjete kako je time što je 3. listopada 1998. godine papa Ivan Pavao II. proglasio kardinala Stepinca blaženim, s najvišeg učiteljskog mjesta Katoličke Crkve posvjedočeno da je on velik čovjek, vrijedan i dostojan našeg poštovanja i naše molitve te da je to za našu vjeru dovoljno da se radujemo, da ga štuje-mo i nasljedujemo.

Večeras se nismo sabrali razmišljati o tome što još nije učinjeno s obzirom na bl. Alojzija, nego Bogu zahvaljivati za ono što jest u njemu ostvareno. Potaknuo je nazočne da ne dopuste nikome da im pomuti dušu te počnu razmišljati s negativnih polazišta, već da se prisjete kako je time što je 3. listopada 1998. godine papa Ivan Pavao II. proglasio kardinala Stepinca blaženim, s najvišeg učiteljskog mjesta Katoličke Crkve posvjedočeno da je on velik čovjek, vrijedan i dostojan našeg poštovanja i naše molitve te da je to za našu vjeru dovoljno da se radujemo, da ga štuje-mo i nasljedujemo.

Molitva i post

U svjetlu naviještenog čitanja iz Izaije proroka, gdje on prikazuje svoj proročki poziv u veličanstvenom viđenju Božje slave u jeruzalemskom Hramu, i čuje njegovo pitanje „Koga da pošaljem“, na koji je prorok odgovorio „Evo mene, mene pošalji“, biskup je prikazao kako se Božji poziv Alojziju Stepincu da krene putem svećeništva probijao kroz različite događaje, među ostalim i I. svjetskog rata. Istaknuo je da je Stepinac, napose uz pomoć molitava i posta svoje majke Barbare, hrabro prihvatio Božji poziv i na njega odgovorio: »Evo me, mene pošalji!« U njemu je, dodao je biskup, na svoj način bila sadržana ona spremnost kojom je Gospodin Isus, nošen ljubavlju za čovjeka, išao do kraja, do u smrt izvršiti Očevu volju.

Na temelju evanđeoskog ulomka o Isusu koji naučava iz Petrove lađe i na čiju će riječ Petar zaveslati na pučinu, baciti mreže i uloviti mnoštvo riba, biskup je kazao kako je Petrova lađa metafora Crkve koja po Isusovu nalogu svijetu neprestano upućuje živu Božju riječ u kojoj odjekuje Božja istina o nama i koja ljude vodi u vječnu luku spasenja. Biskup je naglasio da je tu istinu o Crkvi kao Petrovoj lađi bl. Alojzije razumio već u svojoj mladosti dok je studirao u Rimu i izbliza promatrao kako rimski biskup kao nasljednik sv. Petra svojom službom jamči da Crkva vrši primljeno poslanje, a to je naviještanje Evanđelje Isusa Krista, umrlog i uskrsllog, pobjednika nad smrću, kako tumači sv. Pavao Korinćanima

u današnjem drugom čitanju. Biskup je ustvrdio da je bl. Alojzije cijeloga svog života, a osobito na montiranom komunističkom sudskom procesu, hrabro svjedočio kako je Isus Krist Bog te da je spreman za njega umrijeti. A na ponudu komunističkih vlasti da se odrekne papinstva te osnuje neku nacionalnu Crkvu, odlučno pod cijenu žrtve odbio tu mogućnost, braneci slobodu Crkve od svih onih koji su posezali u područje njezina djelovanja, želeći je isprazniti od njezina božanskog poslanja i upregnuti je u službi svojih ideoloških ciljeva. Pozvao je nazočne da po primjeru Alojzijeve hrabrosti i po njegovu zagovoru i oni u današnje vrijeme, nošeno valovima različitih ideologija, svjedoče da Crkva u hrvatskom narodu nije naše ljudsko, nego Božje djelo i da nastoje u osobnom, obiteljskom i javnom životu biti veliki i jaki ljudi, koji su ukorijenjeni u trinaeststoljetnu kršćansku baštinu vjere, nade i ljubavi svoga naroda.

Na svršetku misnog slavlja svi su sudionici zajedno uputili molitvu Sve-mogućem Bogu da ih po zagovoru bl. Alojzija Stepinca prati na njihovu životnom putu. Pozvao je nazočne koji se ponose bl. Alojzijem da učine sve da se bl. Alojzije ponosi njima, a osobito da se i s bl. Alojzijem i s njima ponosi živi Isus Krist u svojoj Crkvi. Zahvalivši za sudjelovanjem pjevačima, djeci, svećenicima i svim nazočnim vjernicima, koji su svojim srcem doprinijeli da slavlje u čast bl. Alojzija bude dostojno, na sve njih, na obitelji i na grad Požegu zazvao je Božji blagoslov.

Bl. Alojzije cijeloga je svog života, a osobito na montiranom komunističkom sudskom procesu, hrabro svjedočio kako je Isus Krist Bog te da je spreman za njega umrijeti. A na ponudu komunističkih vlasti da se odrekne papinstva te osnuje neku nacionalnu Crkvu, odlučno pod cijenu žrtve odbio tu mogućnost, braneci slobodu Crkve od svih onih koji su posezali u područje njezina djelovanja, želeći je isprazniti od njezina božanskog poslanja i upregnuti je u službi svojih ideoloških ciljeva.

Proslava Stepinčeva u Milanovcu

U župi bl. Alojzija Stepinca u Milanovcu, virovitičkom prigradskom naselju, vjernici su se za blagdan svoga nebeskog zaštitnika pripremali devetnicom. Vrhunac priprave bila je trodnevna duhovna obnova koju je predvodio preč. Nikola Jušić. Progovorio je o blaženiku i snazi euharistije iz koje je crpio snagu za život po evanđelju još kao mladić, potom i kao svećenik, a napose kao sužanj komunističke vlasti. Susret je završio euharistijskim klanjanjem. U petak je progovorio o patnji i trplje-

nju, a prije svete mise uslijedila je pobožnost križnog puta. Trodnevna duhovna priprava zaokružena je razmatranjem o Stepinčevoj pobožnosti prema Bl. Djevici Mariji.

U nedjelju, na samo Stepinčevo, svečano euharistijsko slavlje, u koncelebraciji s fra Celestinom Čakarićem i domaćim župnikom Josipom Homjakom, predvodio je preč. Anđelko Koščak, rektor Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu koji je progovorio o Stepinčevoj snazi svjedočenja vjere u tadašnjim teškim danima za kršćanskog čovjeka te pozvao nazočne da poput Stepinca i sami budu neustrašivi svjedoci življenja vjere na našim prostorima i u našim okolnostima. Pri koncu svete mise jedan od prisutnih bogoslova posvjedočio je o svom duhovnom pozivu i životu u bogosloviji.

Stepinčevo u Novskoj

Za slavlje svoga nebeskog zaštitnika župljani novljanske župe bl. Alojzija Stepinca pripremali su se trodnevnom duhovnom obnovom. Prvi dan je misno slavlje predvodio Josip Prpić, kapelan u novljanskoj župi sv. Luke evanđelista, drugi dan Dražen Zrile, župnik u Badljevini, a treći dan Krunoslav Juraković, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Novskoj. Na sam blagdan bl. Alojzija Stepinca misno slavlje je predvodio isusovac dr. Mijo Nikić, poznati teolog i psiholog. Svi oni podsjetili su vjernike na kršćanske vrijednosti koje je u svom životu prakticirao hrvatski blaženik te nam na taj način postao svijetli uzor u nasljedovanju Isusa Krista.

Blagdan Gospe Lurdske u Katedrali

Na blagdan Gospe Lurdske, 11. veljače biskup Antun Škvorčević predvodio je središnje euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova, svećenicima iz župa grada Požege i župa Požeškog dekanata.

Pozdravljajući na početku misnog slavlja svećenike, časne sestre i sve vjernike biskup ih je podsjetio da danas slavimo spomendan ukazanja Isusove Majke u Lurdu kojima je ona posvjedočila kako Nebo nije daleko od zemlje, a Bog se zauzima za čovjeka i nastoji mu pomoći da mu pripada jer je u tome njegova sreća. Pozvao ih je da, dok danas Gospi Lurdskoj iskazuju zahvalnost za njezinu majčinsku brigu i nježnost, u svojim molitvama povjere joj ono što nose u srcima, a osobito slaveći Svjetski dan bolesnika povjere sve bolesnike i zamole da im ona svojom majčinskom ljubavlju bude utjeha i snaga.

Uspjelo biće

U homiliji je biskup, govoreći o Božjem graditeljskom naumu, ustvrdio da je Bog u veličanstvenom opisu stvaranja neba i zemlje u naviještenom prvom čitanju iz Knjige Postanka prikazan kao biće koje gradi – graditelj – te je naglasio da Bog ne može razarati, jer je ljubav. I čovjek je biće koje može graditi, napomenuo je biskup, jer je stvoren na sliku Božju i pozvan biti njegov suradnik u djelu stvaranja, ali nakon što je ranjen zlom i grijehom, čovjek može kao suradnik zla razarati samoga sebe i svijet oko sebe. U nizu Božjih graditeljskih i stvoriteljskih djela na sasvim poseban način blista Isusova Majka za koju Crkva vjeruje da je začeta bez ranjenosti zlom i grijehom, čista Božja građevina.

Biskup je pojasnio da se Marijino bezgrješno začće ostvarilo zaslugom Sina Božjega koji je postao čovjekom da bi svojom smrću razorio smrt i u toj svojoj pobjedi nad zlom i smrću i svoju Majku Mariju učinio pobjednicom. Ustvrdio je da se Marija djevojčici Bernardici, kad joj je rekla: »Ja sam Bezgrješno Začće«, predstavila kao pobjednica nad zlom i smrću, odnosno kao biće u kojem zlo nije uspjelo ništa razgraditi i razoriti.

Naglasio je da nam je Bog po Marijinim ukazanjima u Lurdu želio poručiti da se čovjek, unatoč svojoj ranjenosti zlom i grijehom, može izgraditi u uspjelo biće ako se uvijek

iznova bude odvrćao od zla i obraćao k Bogu. Podsjetio je nazočne da je Marija u Lurdu od ljudi zatražila da molitvom, postom i na druge načine rastvore svoje zatvorenosti i omoguće Isusu Kristu da svojom ljubavlju graditeljicom svakoga od

njih izgradi na mjeru svojih mogućnosti. Pozvao ih je da zajedno s Marijom mole da nitko od njih nigdje ne razgrađuje, nego da svatko uz Božju pomoć bude graditelj u svom osobnom, obiteljskom i društvenom životu.

Darovanost za druge

Govoreći o naviještenom evanđeoskom ulomku iz Markova evanđelja koji opisuje kako su mnogi bolesnici dolazili k Isusu želeći se dotaknuti skuta njegove haljine u nadi da će zadobiti zdravlje i to ne samo u tijelu, nego i u srcu i savjesti, biskup je ustvrdio da se najteža bolest koja nas može pogoditi ne događa na tjelesnoj razini, nego na razini duha, a Isus Krist je jedini koji nas svojom ljubavlju može izliječiti od naše duhovne razorenosti i povratiti nam izvornu dobrotu i ljepotu. Rekao je da nas na ljepotu našeg postojanja podsjeća i papa Franjo kad nas u svojoj poruci za ovogodišnji Svjetski dan bolesnika, pod naslovom «Besplatno primiste, besplatno dajte!», poziva da živimo darovanosti za druge jer se u dobroti i plemenitosti

prema drugima, osobito bolesnima, nemoćnima i starijima, uljepšava ljudsko srce i duša te izgrađuje uspješni Božji svijet.

Nakon popričesne molitve sudionici misnog slavlja u procesiji s

upaljenim svijećama u rukama uputili su se katedralnim trgom za likom Gospe Lurdske. Po povratku u crkvu biskup Antun je u ime nazočnih izmolio molitvu predanja Isusovoj Majci.

Bog nam je po Marijinim ukazanjima u Lurdu želio poručiti da se čovjek, unatoč svojoj ranjenosti zlom i grijehom, može izgraditi u uspješno biće ako se uvijek iznova bude odvrćao od zla i obraćao k Bogu. Podsjetio je nazočne da je Marija u Lurdu od ljudi zatražila da molitvom, postom i na druge načine rastvore svoje zatvorenosti i omoguće Isusu Kristu da svojom ljubavlju graditeljicom svakoga od njih izgradi na mjeru svojih mogućnosti.

Svjetski dan bolesnika

Na spomendan Gospe Lurdske i 27. Svjetski dan bolesnika požeški biskup Antun Škvorčević pohodio je 11. veljače Opću županijsku bolnicu u Požegi i za bolesnike i njezine djelatnike predvodio euharistijsko slavlje u bolničkoj kapeli.

U vodeći u misno slavlje biskup Antun pozvao je nazočne da se zaustave pred onim što je Isus Krist za nas učinio na razini naše bolesti i ranjenosti na smrt. U njemu je već dvije tisuće godina sasvim posebna naša nada, a njemu i njegovu djelu svim srcem je služila njegova majka, Blažena Djevica Marija. Rekao je da Isusu i Mariji danas želimo povjeriti našu prolaznost, ranjenost i svu nemoć duha i tijela koju u sebi nosimo.

Progledati u vjeri

U homiliji biskup je zahvalio ravatelju, liječnicima, medicinskim sestrama

i svim ostalim djelatnicima bolnice za plemenito djelo služenja bolesnicima. Pristupiti čovjeku u posebnim i teškim životnim okolnostima s razumijevanjem i spremnošću da mu se pomogne, uistinu je plemenito djelo, ustvrdio je biskup. Medicinskim sestrama koje su organizirane u Hrvatsku katoličku udrugu medicinskih sestra i tehničara u Požeškoj biskupiji čestitao je blagdan Gospe Lurdske, zaštitnice njihove Udruge, te im zahvalio za sve što s tog naslova nastoje činiti. Na temelju naviještenih misnih čitanja istaknuo je dvije snažne misli: jednu iz prvog čitanja, a drugu iz evanđeoskog

ulomka. Govoreći o ulomku prvog čitanja, biskup je naglasio da je prorok Izaija, koji je proživio teško iskustvo babilonskog sužanjstva svog naroda, imao hrabrosti pozvati svoje sunarodnjake da se vesele i kliču što ih Bog nije zaboravio u njihovim nevoljama, nego im je unatoč njihovoj nevjeri ostao blizu i brinuo se za njih poput majke za svoje dijete. Govoreći pak o evanđeoskom ulomku, biskup je istaknuo da je Isus slijepcu, ozdravljajući ga od njegove sljepoće, dao nešto mnogo više od svjetla tjelesnih očiju, podario je svjetlo njegovu srcu, to jest vjeru, zahvaljujući kojoj je počeo vidjeti bolje i dublje istinu o svom ljudskom postojanju. Bez vjere u svojim srcimaljudi ne vide dobro, ustvrdio je biskup. Podsjetio je na važnu činjenicu da su u Lurdu mnogi ljudi doživjeli tjelesno ozdravljenje i progledali tjelesnim očima, ali da je daleko izazovnija činjenica što su ondje mnogi progledali u vjeri te razumjeli i prihvatili svoju bolest i patnju.

Bolesnici su dar

Rekao je da nam papa Franjo u ovogodišnjoj poruci za Svjetski dan bolesnika, koja nosi naslov «Besplatno primiste, besplatno dajte», poručuje da su bolesnici dar od Boga onima koji ih liječe i njeguju, a da su oni sa svoje strane dar bolesnicima. Ondje gdje se ta međusobna darovanost poveže, ostvaruje se Božja blizina, a među bolesnicima i onima koji im služe događa se nešto lijepo te oni obogaćuju jedni druge. Kad papa govori o volonterskom radu s bolesnicima kaže:

»Vaš volonterski rad u zdravstvenim ustanovama i domovima, koji se proteže od pružanja zdravstvene skrbi do pružanja duhovne podrške, od temeljne je važnosti. Njihovu blagodat uživaju bezbrojne osobe koje su bolesne, same, starije ili osobe krhke u tijelu ili duši. Pozivam vas da i dalje budete znak prisutnosti Crkve u sekulariziranom svijetu. Volonter je nesebični prijatelj s kojim se mogu dijeliti osobne misli i emocije, svojim strpljivim slušanjem on omogućuje bolesniku da od pasivnog primatelja skrbi postane aktivni sudionik i protagonist odnosa uzajamnosti koji može obnoviti nadu i potaknuti otvorenost za daljnje liječenje. Volonterski rad prenosi vrijednosti, ponašanja i načine života u čijem je središtu želja za darivanjem. To je također način da se zdravstvenu skrb učini humanijom«. Završavajući homiliju biskup je još jednom zahvalio liječnicima, medicinskim sestrama i drugom zdravstvenom osoblju u ime onih kojima služe, ali i u ime Crkve koja je kroz njihovo vjerničko služenje ovdje u bolnici i u sličnim ustanovama bogatija darovanošću za druge i snažnija u svom svjedočenju.

Na koncu misnog slavlja biskup je pozvao nazočne zdravstvene djelatnike da poput Marije, koja je postala blaženom po očima srca, po vjeri i oni vide dobro, a osobito da djeluju dobro. Poželio je da po zagovoru Blažene Djevice Marije u svima njima bude puno sebedarja pa da bolesnici po njihovu služenju osjete Božju blizinu, ohrabrenje i utjehu.

Biskup je podsjetio je na važnu činjenicu da su u Lurdu mnogi ljudi doživjeli tjelesno ozdravljenje i progledali tjelesnim očima, ali da je daleko izazovnija činjenica što su ondje mnogi progledali u vjeri te razumjeli i prihvatili svoju bolest i patnju.

Susret episkopa Srpske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj i predstavnika Hrvatske biskupske konferencije u Požegi

Na poziv požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, predsjednika Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog, u božićnom ozračju, pred početak Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana, 17. siječnja održan je u Biskupskom domu u Požegi susret episkopa Srpske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj i predstavnika Hrvatske biskupske konferencije.

Iz Srpske pravoslavne Crkve na susretu je sudjelovao mitropolit zagrebačko-ljubljanski Porfirije Perić, episkop gornjo-karlovački Gerasim Popović, episkop slavonski Jovan Čulibrk, episkop dalmatinski Nikodim Kosović te episkop osječko-poljski i baranjski Heruvim Đermanović. Uz domaćina, požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, iz Hrvatske biskupske konferencije na susretu je sudjelovao zadarski nadbiskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije Želimir Puljić, splitsko-makarski nadbiskup i metropolit, predsjednik Biskupske komisije Hrvatske biskupske konferencije za dijalog sa Srpskom-pravoslavnom Crkvom Marin Barišić, dako-vačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić te hvarski biskup i generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije Petar Palić.

Na početku susreta domaćin, biskup Antun, izrazio je dobrodošlicu istaknuvši uvjerenje da je ovaj skup

episkopa i biskupa susret jer se na njemu ostvaruje ono raspoloženje koje sv. Pavao preporuča Kološanima. Apostol ih uvjerava kako kod onih koji vjeruju u Krista „više nema Grk – Židov, obrezanje – neobrezanje, barbar – skit, rob – slobodnjak, nego sve i u svima – Krist“. Zatim nastavlja: „Zaodjenite se dakle – kao izabranici Božji, sveti i ljubljani – u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! A povrh svega – ljubav! To je sveza savršenstva. I mir Kristov neka upravlja srcima vašim – mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni budite!“ (Kol 3, 11-15).

U razgovoru je dotaknuto više aktualnih pitanja iz javnog života, napose s obzirom na rasprave o stradanjima brojnih ljudi u II. svjetskom ratu i neposredno nakon njega te o još neizliječenim ranama koje je u dušama mnogih ostavio rat od 1991. do 1995., kako Hrvata tako i Srba, napose onih čiji su najbliži ubijeni ili su nestali.

Potom su prigodnu riječ uputili mitropolit Porfirije i nadbiskup Želimir. Biskupi i episkopi su u razgovoru obrazložili važnost njihovih susreta u službi promicanja otvorenosti, povjerenja, dobrohotnosti, razumijevanja i uklanjanja predrasuda. Istaknuli su da je u Hrvatskoj na javnoj sceni velika količina negativnih stavova, zlonamjernih pristupa, bavljenja negativnostima kod drugih a prelaženja preko vlastitih, što razdvaja ljude, stvara nepovjerenje i udaljuje jedne od drugih. Biskupi i episkopi zauzeli su se za evanđeoska polazišta u međusobnim odnosima i djelovanju, za zajedničke nastupe u našoj

javnosti kako bi ohrabрили vjernike da promiču zajedništvo iznad svake nacionalne i političke isključivosti. U razgovoru je dotaknuto više aktualnih pitanja iz javnog života, napose s obzirom na rasprave o stradanjima brojnih ljudi u II. svjetskom ratu i neposredno nakon njega te o još neizliječenim ranama koje je u dušama mnogih ostavio rat od 1991. do 1995., kako Hrvata tako i Srba, napose onih čiji su najbliži ubijeni ili su nestali. O tom su biskupi i episkopi dali posebnu Izjavu.

Na susretu je vladalo bratsko ozračje, ispunjeno srdačnošću i međusobnim povjerenjem.

Izjava katoličkih biskupa i episkopa Srpske pravoslavne Crkve sa susreta u Požegi

Mi, katolički biskupi i episkopi Srpske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj na poziv požeškog biskupa Antuna Škvorčevića susreli smo se u Biskupskom domu u Požegi 17. siječnja 2019. U božićnom ozračju, a pred početak Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana posvjedočili smo zajedničku vjeru u istoga Gospodina Isusa Krista koji „sebe daje za nas“ (Tit 2,14), izrazili jedni drugima poštovanje, podijelili radosti i nade, poteškoće i probleme zajednica koje predvodimo. Izrazili smo uvjerenje kako ni jedna strategija usmjerena protiv drugog čovjeka, naroda ili Crkve ne može biti uspješna jer nije u skladu s Božjim naumom o čovjeku i njegovom pobjedom nad zlom i smrću, ostvarenoj u Isusovoj ljubavi na križu. Spomenuli smo se teških stradanja srpskog i hrvatskog naroda te drugih građana Hrvatske tijekom nedavne prošlosti u ratnim sukobima, progonima i ubijanjima, uzrokovanim mržnjom. Svjesni smo da međusobnim optuživanjem, manipuliranjem povijesnom istinom, interpretacijom ratnih događaja za dnevno-političke svrhe, vrijeđanjima i ponižavanjima zbog pripadnosti određenoj naciji ili vjeri ostajemo zarobljenicima prošlosti i gubitnicima u sadašnjosti. Zauzimamo se da se znanstveno istraži i argumentirano utvrdi istina o stradanju za vrijeme II. svjetskog rata i u vrijeme rata u Hrvatskoj od 1991. do 1995. kako bi se prestalo licitirati s brojem stradalih te im vratilo dostojanstvo koje imaju kao žrtve.

Duboko žalimo svaku nedužnu žrtvu bilo kojeg naroda, vjere ili političkog nazora iz naše nedavne prošlosti te svjedočimo da sve zlo i nepravde nanese prema njima „nadmoćno pobjeđujemo u Onome koji nas uzljubi“ (Rim 8,37). Polazište našeg pastirskog djelovanja u hrvatskom društvu jest čvrsto uvjerenje da nas je Bog »pomirio po Kristu i povjerio nam službu pomirenja« (2 Kor 5,18). Stoga molimo da se na nama ostvari Isusova riječ: „Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan“ (Lk 6,36), da svojim praštanjem budemo veći od počinjenog zla koje nas je ponizilo te bez osvetničkih misli i osjećaja mržnje u čistom pamćenju čuvamo spomen na naše ne-

Stoga molimo da se na nama ostvari Isusova riječ: „Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan“ (Lk 6,36), da svojim praštanjem budemo veći od počinjenog zla koje nas je ponizilo te bez osvetničkih misli i osjećaja mržnje u čistom pamćenju čuvamo spomen na naše nedužne žrtve, liječimo ranjene duše, promičemo povjerenje i razumijevanje među pojedincima i narodima i na taj način evanđeoskim putem postavljamo čvrste temelje boljoj i pravednijoj budućnosti u našoj domovini za svakog čovjeka.

dužne žrtve, liječimo ranjene duše, promičemo povjerenje i razumijevanje među pojedincima i narodima i na taj način evanđeoskim putem postavljamo čvrste temelje boljoj i pravednijoj budućnosti u našoj domovini za svakog čovjeka.

Neka Gospod blagoslovi naše bratske osjećaje, dobrohotne misli i iskrene nakane.

Porfirije Perić, mitropolit zagrebačko-ljubljanski

Gerasim Popović, episkop gornjo-karlovački

Jovan Čulibrk, episkop slavonski

Nikodim Kosović, episkop dalmatinski

Heruvim Đermanović, episkop osječko-poljski i baranjski

Msgr. Želimir Puljić, nadbiskup zadarski, predsjednik HBK

Msgr. Marin Barišić, nadbiskup metropolit splitsko-makarski

Msgr. Đuro Hranić, nadbiskup metropolit đakovačko-osječki

Msgr. Antun Škvorčević, biskup požeški, predsjednik Vijeća za ekumenizam i dijalog

Msgr. Petar Palić, biskup hvarski, generalni tajnik HBK

Biskup primio slavonskog episkopa Jovana

U Biskupskom domu u Požegi 5. siječnja biskup Antun Škvorčević primio je slavonskog episkopa Jovana Čulibrka. Izmijenili su božićno-novogodišnje čestitke te razgovarali o nekoliko pitanja iz života dviju Crkava. Složili su se oko važnosti međusobnih susreta i razgovora na način koji je primjeren crkvenim službenicima i onima kojima je evanđelje mjerilo djelovanja i njegovanja međusobnih odnosa. Spomenuli su stanje obnovljenih objekata nakon ratnih stradanja te nastojanja oko liječenja duša onih čije rane još nisu izliječene. Posvjedočili su i o onome što se poduzima na kulturnoj razini, napose u očuvanju sakralne baštine. Među ostalim osvrnuli su se na stanje na Kosovu i Ukrajini gdje političke napetosti imaju nemalo značenje i za crkveni život. Vladika i biskup razgovarali su i o mogućnosti susreta između pravoslavnih episkopa i katoličkih biskupa u Hrvatskoj na široj razini.

Misa za jedinstvo kršćana u Požegi

U okviru molitvene osmine za jedinstvo kršćana u nedjelju 20. siječnja biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u požeškoj crkvi sv. Lovre. Podsjetio je na prošlotjedni susret episkopa Srpske pravoslavne Crkve u Hrvatskoj i predstavnika Hrvatske biskupske konferencije u Požegi, istaknuvši njegovu proročku dimenziju u kojoj su predstavnici dviju Crkava u bratskom raspoloženju, osluškujući poticaje Duha Svetoga, razgovarali o različitim pitanjima, gledajući na ono što ih snažno povezuje, a to je Gospodin Isus Krist, pobjednik nad grijehom i smrću.

Osvrnuvši se na molitvenu osminu za jedinstvo kršćana biskup je podsjetio na učenje Drugog Vatikanskog koncila o ekumenskim odnosima, osobito na ono što povezuje katoličku i pravoslavnu Crkvu. Rekao je kako je Isus Krist osnovao jednu Crkvu, ali da su ljudi u svojoj ranjenosti grijehom uzrok podjela u njoj. Istaknuo je kako temelj njezina jedinstva ostaje Isus Krist te naša vjernost njemu omogućuje da snagom njegova Duha budemo jedno. Polazeći od drugog čitanja iz Poslanice sv. Pavla Korinćanima, istaknuo je kako je upravo Duh Sveti darivatelj različitih darova ili karizmi u Crkvi te da nitko nema sve darove, nego su vjernici krštenjem postali poput udova na čovjekovu tijelu različiti, ali uvijek pripadaju jednom Tijelu Isusove Crkve. Poželio je svima da se uzajamno u Crkvi, obitelji i društvu prihvaćaju u različitosti, svojstvenoj daru Božjem te nadopunjavajući se budu dionici smisla koji im daruje Isus Krist. Pri koncu misnog slavlja biskup je pozvao nazočne da se pridruže Isusovim učenicima u današnjem evanđelju te vjerno s njime putuju ovim svijetom kako bi stigli do cilja života.

Središnje ekumensko bogoslužje Požeške biskupije u Daruvaru

U homiliji biskup Antun je podsjetio na smisao molitve za jedinstvo kršćana te je kazao: „Svi osjećamo veliku nemoć pred navalom zla i mržnje koja je podijelila i Isusovu Crkvu. Uvjerava nas sv. Pavao da 'Duh potpomaže našu nemoć' (Rim 8,26), a sam Isus nas u današnjem evanđelju podsjeća da se njegovo poslanje – a zatim i naše koje smo primili u svetom krštenju – ostvaruje u snazi Duha Svetoga. Zato želimo danas moliti njegovu moć ljubavi koja najsnažnije liječi, obnavlja i gradi.»

Prigodom Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Daruvaru 19. siječnja održano je središnje ekumensko bogoslužje Požeške biskupije. Predvodio ga je biskup Antun Škvorčević, a uz njega je bio o. Đorđe Ostojić, daruvarski paroh, izaslanik spriječenog slavonskog episkopa Jovana Čulibrka te Predrag Gazibara, evangelički župnik iz Velikih Zdenaca koji vodi pastoralnu brigu o evangeličkim vjernicima u daruvarskom kraju. Na slavlju su sudjelovali članovi požeškoga Stolnog kaptola, svećenici Pakračkog dekanata s domaćinom, daruvarskim župnikom Antom Ivićem te đakonima.

Praštanje i pomirenje

Biskup Antun u svom pozdravu čestitao je pravoslavcima današnji blag-

dan Bogojavljenja te među ostalim rekao: „Ovo slavlje na svoj način nastavak je susreta katoličkih biskupa i svih episkopa Srpske Pravoslavne Crkve u Hrvatskoj kojim su posvjedočili zajedničku vjeru u uskrslom Gospodinu te se u svojoj Izjavi snažno zauzeli za praštanje i pomirenje usred još uvijek neizliječenih rana prošlosti. Želio bih i u ovoj prigodi zahvaliti episkopima i biskupima za taj proročki čin. Napose zahvaljujem preosvećenom gospodinu Jovanu, slavonskom episkopu, za uporno i neumorno nastojanje oko izgradnje onoga što je razoreno u međuljudskim i kršćanskim odnosima na ovim našim prostorima, po kojem dobiva smisao i obnova onoga što je materijalno porušeno.“

U homiliji biskup je podsjetio na smisao molitve za jedinstvo kršćana te je

kazao: „Svi osjećamo veliku nemoć pred navalom zla i mržnje koja je podijelila i Isusovu Crkvu. Uvjerava nas sv. Pavao da „Duh potpomaže našu nemoć“ (Rim 8,26), a sam Isus nas u današnjem evanđelju podsjeća da se njegovo poslanje – a zatim i naše koje smo primili u svetom krštenju – ostvaruje u snazi Duha Svetoga. Zato želimo danas moliti njegovu moć ljubavi koja najsnažnije liječi, obnavlja i gradi. Želimo se odreći svojih uskogrudnih i pokatkad sebičnih nakana kako bi u našim Crkvama jasnije sjalo svjetlo Duha Svetoga u kojem jedni druge prepoznajemo kao Božje sinove i kćeri, braću i sestre za koje je Otac dao Sina svoga na križ.“

Svjedočiti Božju pravdu

Zatim je biskup Antun na temelju naviještenih biblijskih čitanja rekao: „Misao vodilja ovogodišnje Svjetske molitvene osmine preuzeta je iz Knjige ponovljenog zakona te glasi: „Teži za samom pravdom“ (Pnz 16,20). Naime, čovjek je Božje stvorenje i zato je on njegovo vlasništvo. Kad se on udalji od Boga, stvara stanje najveće nepravde jer je oduzeo Bogu ono što je njegovo. To napose vrijedi za naše Crkve. Kad mjerilo njihova ponašanja

postane bilo koji nacionalni, politički ili kakav drugi interes, događa se nepravda, Bog postaje među nama gubitnik, a još veći gubitnici svi mi, jer nema života ondje gdje Bog nije prvi i najvažniji. Što više budemo Kristovi u našim zajednicama, to ćemo više biti međusobno jedno“, poručio je biskup.

Pri svršetku bogoslužja prigodnu riječ uputili su ekumenski uzvanici. Paroh Đorđe je rekao da ovogodišnje geslo ekumenske molitvene osmine govori o pravdi, a što smo sličniji Kristu, kako je spomenuo biskup Antun, bit ćemo pravedniji i pravda će snažnije ulaziti u naše živote. Potiče nas sv. Pavao, nastavio je paroh Đorđe, da se ne suobličavamo ovome svijetu, nego da ga preobražavamo Kristom. Kao kršćani dužni smo Božju pravdu, koja se ostvarila u Isusu Kristu, svjedočiti pred svijetom, prema sebi i svojim bližnjima, prema onima koje volimo, ali i onima koje ne volimo.

Potom je progovorio pastor Gazibara, prenoseći pozdrave evangeličkog biskupa Branka Berića. Spomenuo je kako je ovogodišnja molitvena osmina utemeljenja na svetopisamskom tekstu koji govori o pravdi te se zapitao ima li pravde u današnjem svijetu. Rekao je kako narod često govori da je pravda spora ali dostižna te se čovjek s pravom pita je li opravdano težiti za ovozemaljskom pravdom ili je treba tražiti u nekim višim sferama, onima Božjim. Zahvalio je na večerašnjem molitvenom susretu istaknuvši da je vrijeme koje provedemo s drugima u zajedništvu s Bogom dragocjeno jer se u njem međusobno povezujemo kao braća i sestre u Kristu.

Pri koncu bogoslužja biskup Antun je uputio zahvalu prisutnim vjernicima i svećenicima, zamolivši o. Đorđa da prenese pozdrave slavonskom episkopu Jovanu, a pastora Gazibaru da prenese pozdrave evangeličkom biskupu Branku Beriću kao i vjernicima svoje zajednice.

Položen kamen temeljac za novu župnu crkvu u Čaglicu

U nedjelju, 3. ožujka biskup Antun Škvorčević predvodio je slavlje polaganja kamena temeljca za izgradnju nove župne crkve sv. Jurja Mučenika u Čaglicu. To je posljednja župna crkva u Požeškoj biskupiji koja još nije izgrađena na mjestu stare crkve, razorene u Domovinskom ratu.

Pozdravljajući nazočne vjernike župnik Jozo Zorić ukratko je prikazao povijest župe od njezina utemeljenja 1813. godine, izgradnje župne crkve 1869. godine, preko nesretnih zbivanja u Domovinskom ratu do izgradnje nove župne crkve. Rekao je da se najtužniji događaj u povijesti župe dogodio 1. listopada 1991. godine kada su srpski pobunjenici ubili trinaestero župljana, potpuno razorili župnu crkvu, a župnu kuću opljačkali i srušili. Nakon oslobođenja Čaglica u vojno-redarstvenoj akciji «Bljesak» početkom svibnja 1995. godine na temeljima srušene župne crkve ondašnje su vlasti izgradile privremeni liturgijski prostor, a župnici Josip Klarić, Josip Firšt i Ivan Bošnjak, uz veliko zauzimanje u izgradnji župne crkve u Lipiku, ulagali su napore i za izgradnju čagličke župne crkve. Zahvalio je biskupu Antunu za pastirsku brigu koju je od početka iskazivao za gradnju čagličke župne crkve, kao i za novčanu potporu Požeške biskupije, zatim Ministarstvu regionalnog razvoja i fondova Europske unije, napose nazočnom pomoćniku ministrice Davoru Huški za njegov doprinos što je izgradnja čagličke župne crkve uvrštena u program obnove, čelnici Grada Lipika i Požeško-slavonske županije, te svim mještanima koji su se uključili u njezinu obnovu i izgradnju.

Obnoviti što je razoreno

Pozdravljajući nazočne vjernike biskup je rekao da je ovaj dan radostan zbog toga što su oni svojim dolaskom na ovo slavlje posvjedočili kako žele biti gra-

ditelji ne samo crkve kao zgrade, nego kao živoga Božjeg hrama, organizma Crkve u koji ih je ugradio Isus Krist. Rekao je da se raduje izgradnji njihove župne crkve, ali još više njihovoj duhovnoj izgradnji. Naglasio je kako je znakovito da se ovo slavlje događa dan nakon što smo se spomenuli 28. obljetnice početka Domovinskog rata u Pakracu i u molitvi Bogu povjerili sve ono što još uvijek nosimo kao ratne rane. Također je rekao da je znakovito što čagličku župnu crkvu ponovno gradimo u godini kad se navršava 150. obljetnica od njezine prve izgradnje (1869.). Poželio je da nova crkva bude mjesto na kojem će župljani otvarati svoja srca Bogu da on u njima bude prisutan kao snaga, ljepota i nada koja će pobijediti i obnoviti sve ono što je rat razorio u njihovim srcima. Pridružio se zahvalama pojedincima i zajednicama koje je župnik Jozo Zorić spomenuo u svom pozdravnom govoru

te je dodao svoju zahvalu njemu osobno za sve ono što je kao župnik učinio na liječenju duhovnih rana svojih župljana, te za izgradnju kapelu u Dobrovcu, a sada i župne crkve u Čaglicu. Zamolio je Boga da svojim blagoslovom pomogne izgradnju nove crkve. Potom je Ivan Popić, kancelar Biskupskog ordinarijata u Požegi, pročitao Povelju koju je zatim biskup stavio u kamen temeljac, zazvao je na nj Božji blagoslov te ga postavio na njegovo mjesto u zidu nove crkve.

Liječiti rane

U homiliji biskup je rekao da je na početku slavlja pozdravio vjernike čagličke župe, a da sada želi na poseban način pozdraviti vjernike iz Lipika na čelu s gradonačelnikom Vinkom Kasanom, podsjetivši da su Čaglic i Lipik zajedno proživljavali i lijepe i teške dane, te je izrazio radost što su i danas zajedno na ovom događaju. Pozdravio je nazočne predstavnike javnog života na čelu s pomoćnikom ministrice regionalnog razvoja i fondova Europske unije Davorom Huškom sa zahvalnošću za sve dobro što nastoji činiti u svojoj službi. Podsjetivši sudionike slavlja da je kamen temeljac njihove župne crkve znak onoga Isusa Krista na kojem grade i s kim računaju u svom životu, biskup ih je pozvao da na temelju naviještene Božje riječi svoja srca ispune pravim osjećajima koje je potrebno imati u trenutku dok se spominju zla koje im je nanese. Naglasio je da im je upravo zato potrebna crkva u Čaglicu kako bi u njoj po slušanju Božje riječi i po slavljenju svetih sakramenata, osobito svete euharistije, liječili svoja grijehom ranjena srca, jezik i oči, i na taj način sve više postajali dionicima Isusove konačne pobjede nad zlom i smrću. Zamolio je Isusa da svojom ljubavlju oprost i izbriše sve što je slabo, nemoćno i zločesto u onima koji su u Domovinskom ratu nanosili nama zlo, ali i onima kojima smo možda mi

nanijeli zlo. Zaštitnika pak njihove župe i župne crkve sv. Jurja mučenika zamolio je da po njegovu zagovoru u svima župljanima na kraju pobijedi Isusova neraspadljivost.

Na koncu svete mise biskup je poručio vjernicima kako je ovo slavlje bilo lijepo jer je među njima bio prisutan Gospodin Isus i jer su mu oni posvjedočili da žele s njime biti pobjednici. Zahvalio im je što su sudjelovanjem na ovom slavlju također očitovali da ovdje u Čaglicu i Lipiku postoji živa Crkva te je još jednom naglasio kako je ona pravi razlog i smisao zbog kojeg se gradi crkva građevina. Pozvao ih je neka se na svim razinama zauzimaju kako se u Hrvatskoj ne bi kroz zakone ili na bilo koje druge načine promicalo ono što razara čovjeka, nego samo ono što izgrađuje u skladu s Božjim naumom. Na daljnju gradnju župne crkve u Čaglicu i na sve župljane zazvao je Božji blagoslov.

Dan posvećenog života u Požegi

Na blagdan Prikazanja Gospodinova – Svijećnicu, 2. veljače redovnici i redovnice koji djeluju na području Požeške biskupije okupili su se u Požegi na duhovni program kojim su proslavili Dan posvećenog života.

Program je započeo u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma gdje je p. Mijo Nikić, isusovac, održao nagovor pod naslovom »Pozvani na svetost – živjeti redovničku karizmu u mjesnoj Crkvi«. Govorio je o kompleksnosti čovjekove stvorenosti kroz tri sastavnice – duha, duše i tijela – naglasivši kako izostanak jedne od tih triju ili nedovoljno zrelo življenje istih onemogućuje da čovjek živi svoj zdrav odnos prema Bogu i čovjeku. Naveo je konkretne primjere redovničke prakse u kojoj na vidjelo dolaze

određeni problemi koji su posljedica čovjekove ranjenosti i nezrelosti, ali u isto vrijeme oni mogu biti prednost ako redovnik odnosno redovnica gaji zdravu samokritičnost kojom pristupa sebi u otvorenosti za svoj napredak i rast. Slijedila je Služba večernjih hvala i sveta ispovijed u crkvi sv. Lovre.

Božji smo hram

Središnji dio programa bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević u zajedništvu sa svećenicima predstavnicima redovničkih zajednica te ostalim svećenicima. Slavlje je započelo ulaznom procesijom redovnika i redovnica s upaljenim svijećama te blagoslovom svijeća na ulazu u Katedralu. U homiliji biskup je sestrama redovnicama i braći redovnicima čestitao Dan osoba posvećenog života te ih je upitao jesu li radosni što su redovnici. Dobivši potvrdni odgovor, pozvao ih je da u svjetlu naviještene Božje

riječi promotre svoje redovničko služanje. Ustvrdio je da je u evanđeoskom ulomku prikazana povorka ljudi u jeruzalemskom Hramu, u kojoj se nalaze Marija i Josip, noseći na rukama preveliki dar, jedinorođenoga Sina Očeva koji je postao čovjekom, želeći ga prikazati Bogu kao svog prvorodenca.

No, naglasio je biskup, nije samo Marija prikazala Isusa, čije je tijelo postalo Božji hram, nego je on prikazao Ocu samoga sebe, ali i svakoga od nas učinio svojim hramom i u njem se prikazivao Ocu. Događajem prikazanja u Hramu Bog je pokrenuo događanje koje

Ukazavši na pojavu da mnogi ljudi danas u Hrvatskoj vide samo ono što je negativno, kako u društvu tako i u Crkvi, biskup je naglasio da nije sve oko nas i u nama samo zlo i mrak, već da ima puno dobra i svjetla, ali da je potrebno stvarnost promatrati očima vjere i biti poput Marije koja u događaju prikazanja ništa ne govori, nego sluša druge dok govore i s divljenjem gleda kako Bog ostvaruje svoj naum spasenja.

je stiglo i do nas, u kojima on nastavlja ostvarivati svoj naum na svoj čudesan i pokatkad nama nerazumljiv način. U toj povorci bio je i starac Šimun za kojeg evangelist Luka kaže da je bio pravedan i bogobožazan, čovjek pun Duha Svetoga koji je iščekivao utjehu Izraelovu i koji je svojim staračkim očima, a još više očima vjere, prije svoje smrti vidio Pomazanika Gospodnjega, kako mu je Duh Sveti bio obećao.

Biti poput Marije

Ukazavši na pojavu da mnogi ljudi danas u Hrvatskoj vide samo ono što je negativno, kako u društvu tako i u Crkvi, biskup je naglasio da nije sve oko nas i u nama samo zlo i mrak, već da ima puno dobra i svjetla, ali da je potrebno stvarnost promatrati očima vjere i biti poput Marije koja u događaju prikazanja ništa ne govori, nego sluša druge dok govore i s divljenjem gleda kako Bog ostvaruje svoj naum spasenja. Zamolio je Isusa Krista da u redovnicima i redovnicama te u svim nazočnim vjernicima očisti hram njihova tijela od duhovne hrđe i svojim svjetlom rasprši tamu njihova zla i grijeha.

Potaknuo je potom redovnike i redovnice da u Hrvatskoj budu takvi vidioi kakvi su bili Marija, starac

Šimun i toliki drugi tijekom dvijetisućljetne povijesti Crkve, među kojima je sv. Franjo, sv. Vinko Paulski, sv. Ivan od Boga i drugi sveti utemeljitelji njihovih redovničkih zajednica koji su sebe promatrali u Isusu Kristu i nastojali živjeti od njegove snage. Pozvao ih je da trajno budu okrenuti prema čovjeku i na taj način po svakodnevnoj molitvi i žrtvi vjerno ostvaruju poslanje koje im je Bog dodijelio. Potaknuo ih je da jedni drugima, molitvom i na druge načine, pomažu izaći iz svojih slabosti, da ne osuđuju jedni druge, nego jedni u drugima vide djelo Božje ljubavi.

Nakon homilije redovnici i redovnice s upaljenim svijećama u rukama zahvalili su Bogu za dar poziva i predvođeni svojim predstavnicima obnovili su vjernost zavjetu siromaštva, poslušnosti i čistoće. Na svršetku misnog slavlja biskup Antun je zahvalio redovnicima i redovnicama što svoje služenje Isusu Kristu i bratu čovjeku ugrađuju u Požešku biskupiju, što mole za nju i što je vole.

Biskup primio gradonačelnika Grada Novske

Biskup Antun Škvorčević primio je 31. siječnja u Biskupskom domu u Požezi Marina Piletića, gradonačelnika grada Novske. Na susretu je sudjelovao Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole te Krunoslav Juraković, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Novskoj.

Gradonačelnik je upoznao biskupa s pokazateljima pozitivnih pomaka u gospodarstvu i demografskom stanju grada te predstavio projekte čija bi ostvarenja trebala pridonijeti njegovu daljnjem boljitku. U okviru toga razmotreno je i pitanje funkcioniranja Katoličke osnovne škole u Novskoj koja je započela s radom u prošloj školskoj godini. Požeška biskupija kao osnivač Škole u suradnji s gradom Novska pobrinut će se za nove prostore tijekom sljedeće dvije godine i osigurati uvjete za redovito odvijanje odgojno-obrazovnog procesa za učenike daljnjih razreda svoje škole. Biskup i gradonačelnik razgovarali su i o značenju arheoloških iskapanja u podu sadašnje župne crkve sv. Luke u Novskoj i oko nje, a koji svjedoče o predosmanlijskim sakralnim gradnjama i o tragovima davnih kultura koje su postojale na ovom prostoru.

SUSRET BISKUPA ŠKVORČEVIĆA I RABINA KOTELA DA-DONA

U prostorima Židovske vjerske zajednice Bet Israel u Zagrebu 8. veljače susreli su se glavni rabin spomenute Zajednice Kotel Da-Don i požeški biskup Antun Škvorčević, predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog. U otvorenom i srdačnom razgovoru rabin i biskup razmotrili su nekoliko pitanja važnih za odnos Hrvatske biskupske konferencije i Židovske vjerske zajednice Bet Israel. Osvrnuli su se na nedavni program ispred zagrebačke katedrale i govor kardinala Josipa Bozanića. Razgovarali su o pitanju spomena na žrtve jasenovačkog logora te sudjelovanje na komemoracijama koje organizira Vlada Republike Hrvatske, a koja nije dogovorila s vjerskim zajednicama način na koje bi se one uključile u program. Biskup je upoznao rabina s pokorničko-molitvenim programom što ga Požeška biskupija organizira svake godine u Jasenovcu na Dan čišćenja povijesnog pamćenja i spomena mučenika. Predložio je da se razmotri mogućnost zajedničkog komemorativno-molitvenog nastupa nekoliko vjerskih zajednica u Jasenovcu. Rabin Kotel Da-don prihvatio je taj prijedlog te će se u dogledno vrijeme u dogovoru s drugim vjerskim zajednicama nastojati ostvariti takav način iskazivanja poštovanja žrtvama jasenovačkog logora.

Deseta obljetnica Doma »Dragi bližnji« u Okučanima

Na svetkovinu sv. Marije De Mattias, utemeljiteljice Družbe Klanjateljica Krvi Kristove, 4. veljače obilježena je deseta obljetnica djelovanja Doma »Dragi bližnji« u Okučanima, koji vode sestre spomenute Družbe, te je blagoslovljen njegov dograđeni dio.

U predvorju Doma okupile su se sestre klanjateljice na čelu s regionalnom poglavaricom s. Anom Marijom Antolović i ravnateljicom Doma s. Ljubicom Radovac, stanovnicima Doma te uzvanicima među kojima je bio i načelnik Općine Okučani Aca Vidaković. Slavlje je predvodio biskup Antun Škvorčević zajedno s Ivicom Žuljevićem, prepoštom požeškoga Stolnog kaptola, fra Mariom Radmanom, okučanskim župnikom te fra Ivom Brezovićem, donjebogićevačkim župnikom.

Pomoć i utjeha

Biskup je izrazio radost što zajedno sa sestrama Krvi Kristove može slaviti svetkovinu njihove svete utemeljiteljice, zahvaliti Bogu za deset godina djelovanja Doma „Dragi bližnji“ za starije osobe te blagosloviti njegov dograđeni dio. Kazao je da ova ustanova služenja starijim i bolesnim osobama ima posebno značenje u ovom dijelu Slavonije koji je ranjen brojnim nevoljama. Čestitao je sestrama svetkovinu njihove svete utemeljiteljice i zahvalio za deset godina služenja ljudima u posebnim životnim okolnostima, ugradivši se svojom plemenitošću u zajedništvo mlade Požeške biskupije. Poseban pozdrav uputio je starijim osobama koje su smještene u Dom rekavši da im sestre svojom blizinom svjedoče kako im je Bog blizu u njihovim životnim poteškoćama, pružajući im pomoć i utjehu. Nakon blagoslova novog dijela Doma biskup je predvodio euharistijsko slav-

lje u kapeli Doma. U homiliji je podsjetio kako redovito o svom životu razmišljamo polazeći od poteškoća i nevolja koje nas prate, od meteoroloških nepriklada do osobnih tegoba, starosti i bolesti. Kazao je kako nas prorok Jeremija u današnjem prvom čitanju potiče da o sebi razmišljamo polazeći od onoga što je Bog za nas učinio: Njegovo je čudo, milost i blagoslov što postojimo. Pozvao je nazočne da unatoč starosti, bolesti i životnim tegobama svjedoče radost postojanja i da svako jutro zahvale Bogu što ih je pozvao u život. Ustvrdio je da su bolesti i starost znak ljudske ranjivosti prolaznošću, zlom i smrću, ali je naglasio da u toj ranjivosti nismo prepušteni samima sebi jer nas je Bog iz tog stanja izbavio i otkupio predragocjenom krvlju svoga Sina, kako veli sv. Petar u drugom čitanju.

Bogu je stalo do svakog čovjeka

Govoreći o svetoj Mariji De Mattias, biskup je podsjetio sudionike slavlja kako je ona u svom mladenačkom srcu razmišljala o životu u Božjem svjetlu, a kad

je shvatila da je otkupljena Kristovom krvlju na križu, kroz osobnu i obiteljsku molitvu došla je do jasnoće kako je njezin životni poziv osnovati Družbu Klanjateljica Krvi Kristove. Napomenuo je kako se klanjanje nečijoj krvi u prvi mah može činiti čudnim i neobičnim, i pojasnio da mi vjernici kad se klanjamo Krvi Kristovoj, iskazujemo najdublje poštovanje Isusovoj osobi i njegovoj ljubavi koja za nas išla na križ i prolila krv za nas. Obnavljamo svijest koliko je Bogu stalo do svakoga pojedinog od nas kad je bio spreman položiti Sina svoga za nas te na taj način postajemo moćni služiti jedni drugima, osobito onima u najtežim životnim situacijama. Čestitao je sestrama klanjateljicama Krvi Kristove na opredjeljenju da po uzoru na svoju svetu utemeljiteljicu budu suradnice moćne Isusove ljubavi, posvjedočene u prolivenoj krvi na križu. Nazočne pak vjernike pozvao je da sebe promatraju u svjetlu moćne Božje ljubavi koja je u Isusu Kristu za njih išla na križ i tako budu ohrabreni u životnim poteškoćama i utvrđeni u uvjerenju da je Bogu

Ovaj Dom »Dragi bližnji«, mjesto služenja starijim i bolesnim osobama, ima posebno značenje u ovom dijelu Slavonije koji je ranjen brojnim nevoljama.

stalo do njih, te da će ih na koncu njihovog života njegova ljubav zagrliti za svu vječnost.

Na svršetku slavlja regionalna poglavarica s. Ana Marija zahvalila je biskupu Antunu za pažnju koju je iskazao sestrama kad je blagoslovio kamen temeljac Doma na početku njegove gradnje, a potom završeno zdanje prije deset godina i što svojom potporom prati sestre u njihovu djelovanju te mu je uručila sliku jednog umjetnika koji ju je izradio na koloniji u prilog Zaklade sv. Marije De Mattias. Zahvalila je svim sudionicima slavlja, napose svojim susestrama i djelatnicima Doma za požrtvorno služenje starijim i bolesnim osobama.

Susret djelatnika katoličkih škola Požeške biskupije

Osvrnuvši se na aktualno stanje društva i školstva prof. Vokić je istaknula i neke od izazova današnjeg odgoja kao što su urušeni autoriteti, emocionalna nezrelost i hladnoća učenika, otežana suradnja s roditeljima, razorna moć medija i sl. Posvijestila je činjenicu kako je profesorski poziv upravo zbog toga osobito privilegiran jer škola je mjesto gdje se odgaja.

Prije početka nastave drugoga polugodišta u subotu 12. siječnja u organizaciji Ureda za katoličke škole u Požegi održan je susret djelatnika katoličkih škola Požeške biskupije predvođenih ravnateljima Katoličke gimnazije i Katoličke osnovne škole u Požegi, Katoličke klasične gimnazije i Katoličke osnovne škole u Virovitici te Katoličke osnovne škole u Novskoj. Susret je sazvaio i njime ravnao Ilica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole, a na susretu je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević, osnivač škola.

Vrijednosni sadržaji

Biskup je nazočnima zahvalio za žrtvu i ljubav koju ulažu u mladi naraštaj. Rekao je da mu je osobno veoma stalo do toga da se oni kao učitelji u katoličkim školama osjećaju dobro, dapače izvrsno i ponosno zato što su u službi – ne nekoga svoga – nego Božjeg projekta o čovjeku kao biću koje ne živi

kao izolirani pojedinac, nego u odnosu prema Bogu, roditeljima i drugim ljudima i koje traga za konačnošću i smislom svoga postojanja. Istaknuo je da mu je draga sintagma »škola za život« kojom Ministarstvo znanosti i obrazovanja nastoji unaprijediti školstvo, ali je ustvrdio da ona nije dovoljno životna ukoliko odgoj i obrazovanje učenika svede na njihovo informatičko osposobljavanje.

Naglasio je da katoličke škole žele biti za život na taj način da učenike osposobljavaju da budu vrsni stručnjaci, ali još više vrsni ljudi. Djeci i mladima u kojima otkrivamo ljudsku izvornost i ljepotu želimo u katoličkim školama omogućiti da se razvijaju i rastu u svojoj osobnosti i ljudskosti. Onoliko će naše katoličke škole biti za život koliko učitelji svojim učenicima budu prenijeli vrijednosne sadržaje koje nose u sebi, ustvrdio je biskup. Pozvao je nazočne da u svom učiteljskom poslanju nje-

guju osobnu blizinu prema svojim učenicima i njihovim roditeljima po primjeru Isusa Krista.

Odgoj s ljubavlju

Središnji dio prvoga dijela bilo je predavanje koje je održala istaknuta djelatnica u srednjem školstvu, bivša ravnateljica VII. gimnazije u Zagrebu te bivša ministrica prosvjete i sporta Ljilja Vokić na temu „Uloga učitelja u (katoličkoj) školi“. Na početku svoga izlaganja čestitala je i pohvalila biskupa Antuna Škvorčevića za istaknuto djelovanje na području obrazovanja te u postotku gledano za osnivanje najvećeg broja katoličkih škola na području jedne biskupije. Za uzor je postavila Slovačku koja je po broju i sastavu stanovništva slična Hrvatskoj, a ima više od 100 katoličkih škola.

Prof. Vokić najveći je naglasak u svome predavanju stavila na odgoj usmjeren prema cjelovitosti čovjeka. Naglasila je kako učitelj prenosi vrijednosti na mlade najviše vlastitim primjerom i to na području znanja, ponašanja i odijevanja. Gotovo svaku tezu iskusna je predavačica potvrdila brojnim i nerijetko humorističnim primjerima.

Osvrnuvši se na aktualno stanje društva i školstva prof. Vokić je istaknula i neke od izazova današnjeg odgoja kao što su urušeni autoriteti, emocionalna nezrelost i hladnoća učenika, otežana suradnja s roditeljima, razorna moć medija i sl. Posvijestila je činjenicu kako je profesorski poziv upravo zbog toga osobito privilegiran jer škola je mjesto gdje se odgaja. Učitelj koji odgaja s ljubavlju i razumijevanjem može djeci i mladima u tim trenucima biti oslonac i potpora. Potaknula je učitelje da iz učenika izvuku najbolje, da ih podržavaju i raduju se zajedničkim susretima u i izvan škole. Na svršetku predavanja prof. Vokić je poručila nazočnima kako su oni budućnost domovine te je zaključila riječima Svetoga Oca Franje: „Samo hrabro naprijed!“

Slijedilo je predstavljanje rada Povjerenstva za izradu plana i programa katoličkih škola koje je oblikovao Nacionalni ured za katoličke škole. O izradi kurikuluma za sve predmete u tim školama progovorila je glavna koordinatorica Povjerenstva Jasminka Buljan Culej koja je predstavila dosadašnji rad te pojasnila kako će njihovi prijedlozi biti dostavljeni svim katoličkim školama i naposljetku Hrvatskoj biskupskoj konferenciji na odobrenje. Temeljni cilj izrade kurikula je odgoj cjelovitih osoba, a koordinatorica je istaknula kako je izrada kurikula izvanredna prilika za utvrđivanje identiteta katoličkih škola te za jačanje nacionalnog identiteta.

Drugi dio susreta bio je duhovne naravi. Vlač. Marijan Pavelić predvodio je u Katedrali euharistijsko klanjanje uz sudjelovanje predstavnika svih pet katoličkih škola i molitveno sudjelovanje nazočnih djelatnika.

Biskupijsko natjecanje iz vjeronauka za osnovne i srednje škole

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije, Agencije za odgoj i obrazovanje te Upravnog odjela za društvene djelatnosti Požeško-slavonske županije u prostorima Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi, 4. ožujka održano je biskupijsko (međužupanijsko) natjecanje iz vjeronauka za osnovne i srednje škole Požeške biskupije.

Tema ovogodišnje vjeronaučne olimpijade bila je „Svjedoci radosne vijesti u hrvatskom narodu“, a biskupijska razina natjecanja sastoji se od tri natjecateljske discipline: testa, tombola i kviza „Tko želi biti Isusov milijunak“. Svi sudionici natjecanja okupili su se prvo u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje su nakon molitvenog uvoda, pozdrava predsjednika povjerenstava Mirte Rilko i Marijana Pavelića, ravnatelja škole domaćina Ivice Bedeničića, savjetnice za kulturu i društvene djelatnosti Požeško-slavonske županije Ane Pirović te predstojnika biskupijskog Katehetskog ureda Roberta Kupčaka, dobili

potrebne upute za daljnje odvijanje natjecanja.

Biskupijskom natjecanju prethodila su školska odnosno međuškolska (županijska) natjecanja u šest županija koje obuhvaća Požeška biskupija. Na temelju postignutih rezultata na županijskim natjecanjima (osvojena prva mjesta i kriterij izvrsnosti) na biskupijsko natjecanje se plasiralo deset ekipa osnovnih škola dok je biskupijskom natjecanju iz vjeronauka za srednje škole pristupilo je osamnaest ekipa srednjih škola. Nakon zbrajanja broja bodova sve tri natjecateljske discipline proglašene su najuspješnije ekipe ovogodišnjeg biskupijskog

natjecanja iz vjeronauka: Osnovna škola Mate Lovraka iz Nove Gradiške i Srednja škola Pakrac. Predstojnik Katehetskog ureda Robert Kupčak čestitao je najuspješnijima ali jednako tako i ostalim ekipama udijelivši im priznanja kao uspomenu za sudjelovanje na biskupijskom natjecanju iz vjeronauka.

Prve tri najuspješnije ekipe osnovnih i srednjih škola zajedno s vjeroučiteljima mentorima u Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi primio je požeški biskup Antun Škvorčević. Uz spomenute prvoplasirane ekipe, na prijemu su sudjelovale ekipe drugog i trećeg mjesta: Osnovna škola „Davorin Trstenjak“ iz Čadavice i Osnovna škola Zdenka Turkovića iz Kutjeva te Srednja škola „Stjepan Ivšić iz Orahovice i Gimnazija Požega.

Pozdravljajući ih i izražavajući radost zbog susreta s njima, biskup je vjeroučenicima kazao da među mnogim znanjima koja će im u životu biti važna i potrebna, vjeronaučno zna-

nje ima posebno značenje, jer ih ono dublje upućuje u poznavanje Božjih nauma o čovjeku, osobito onih koji su se ostvarili u Isusu Kristu. Zahvalio im je što su se zajedno sa svojim vjeroučiteljima mentorima oduševili za sudjelovanje na vjeronaučnom natjecanju, te im je čestitao na postignutom uspjehu.

Još im je biskup dodao kako je od znanja o vjeri i Bogu daleko važnije živjeti vjeru i zajedništvo s Bogom. Stoga ih je pozvao da se međusobno natječu tko će bolje i vjernije živjeti kao kršćanin. Zamolio ih je da prenesu njegove pozdrave svojim u školi i u obitelji: nastavnicima, prijateljima i roditeljima. Zazvao je Božji blagoslov na njih i sva njihova nastojanja te im uručio prigodne nagrade.

Pobjedničke ekipe biskupijskog natjecanja iz vjeronauka iz osnovne i srednje škole predstavljati će Požešku biskupiju na državnoj Vjeronaučnoj olimpijadi koja će se održati od 3. do 5. travnja u Osijeku i Đakovu.

1. mjesto: OŠ Mate Lovraka, Nova Gradiška

1. mjesto: Srednja škola Pakrac

Druga godišnjica smrti Tomislava Ivančića u Davoru

Tomislav Ivančić bio je uvjeren da je novom evangelizacijom moguće mnoge ljude, napose mlade, oduševiti za Krista i njegov put, da s njime rastu do mjere na koju ih je Bog pozvao kad ih je stvorio.

Najveći izazov

Biskup je izrazio radost što njegovo evangelizacijsko djelo nastavlja nemali broj onih koji su krenuli istim putem, a od kojih se jedna skupina iz Zagreba nalazi danas na ovom slavlju u Davoru. Poželio je da preminuli svećenik Tomislav moli u vječnosti kako bismo prolazom ovim svijetom rasli snagom Isusova djela ljubavi na križu te u njemu otkrivali svoju konačnu veličinu i smisao. Kazao je da je i danas najveći izazov: kako u Hrvatskoj rasti kao ljudi koji na svim razinama – od obiteljske do političke i gospodarske – mogu život učiniti velikim. Pozvao je nazočne Davorce da usred nemalih životnih nevolja ne ostanu ravnodušni za svoj duhovni rast u zajedništvu svoje župe, nego da se obnovljenom zauzetošću nastoje hraniti Božjom riječju u svom svakodnevnom životu, hranom po kojoj se raste za život vječni.

Pozvao je na svršetku nazočne da u molitvi pamte sve one koji su uložili sebe da bi moć Isusova bila živa u nama. Zahvalio je svima za sudjelovanje u slavlju kao i za molitveno čuvanje spomena na svećenika Tomislava Ivančića i nastavak djela evangelizacije na način kako ga je on ostvarivao.

Prigodom druge obljetnice smrti svećenika Tomislava Ivančića u nedjelju 17. veljače biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u župnoj crkvi njegova krštenja u Davoru. Uz domaćeg župnika Maria Cimbala koncelebrirali su kanonici požeškoga Stolnog kaptola Ivica Žuljević i Antun Čorković, svećenici podrijetlom iz Davora Branko Gelemanović i Mladen Štivin te kancelar Biskupskog ordinarijata u Požegi Ivan Popić. Biskup je u pozdravnoj riječi podsjetio kako smo se i ove nedjelje okupili u crkvi oko Isusova oltara proslaviti svetom misom njegovo uskrsnuće te se u tom svjetlu želimo spomenuti i smrti svećenika Tomislava Ivančića.

Blagoslovljen čovjek

U homiliji biskup je spomenuo kako je minuloga tjedna našu javnost poprilično uznemirila mogućnost da je i u Hrvatsku uvezeno nezdravo goveđe meso iz Poljske. Istaknuo je kako nas i taj događaj podsjeća na to da čovjek nije biće samo od sebe, nego od drugoga, među ostalim i od hrane koju blaguje. Upozorio je kako se u tom smislu danas ozbiljno nastoji oko ekološke, prirodne hrane za zdrav čovjekov život. Povezao je to s naviještenim prvim biblijskim čitanjem iz knjige Proroka Jeremije te kazao kako čovjekovo cjelovito zdravlje ovisi o onome čime hra-

ni svoj duh, po kojem istinski raste ili je iznutra otrovan te duhovno umire. Izložio je prorokovu snažnu sliku o čovjeku kao prokletom biću kad se uzda samo u čovjeka i njegove male mogućnosti te o čovjeku kao blagoslovljenom biću koje se uzda u Boga i iz njegovih mogućnosti raste poput drveta zasade-na uz vodu tekućicu koja mu ne dopušta da uvene i osuši se. Biskup je protumačio kako Isus u evanđelju na svoj način razvija temu o blagoslovljenom čovjeku koji siromašan, gladan, žedan i progonjen živi posvemašnju otvorenost za Boga, sve očekuje od njega te ispunjen darom njegove blizine postaje dionikom kraljevstva nebeskoga, za razliku od onih koji su samodostadni i skončavaju u nemoći svoje udaljenosti od Boga.

Na temelju drugog čitanja iz Prve Pavlove poslanice Korinćanima biskup je kazao kako je Isusovo uskr-

snuće jamstvo našeg uskrsnuća, najvećeg dometa do kojeg čovjek može izrasti snagom Isusove ljubavi jače od smrti, postati dionikom kraljevstva nebeskoga. Podsjetio je kako su napose mladi u današnjem društvu izloženi opasnosti da budu hranjeni otrovnom duhovnom hranom te umjesto da rastu, oni umiru. Kazao je kako svećenik Tomislav Ivančić nije ostao ravnodušan pred pitanjem svoga vlastitog ljudskog rasta, opredijelio se za Isusa Krista kao najveću šansu svoga života te se sav predao nastojanju da drugima otkrije tko mogu postati hranjeni Božjom riječju i Isusovim euharistijskim Tijelom, svjedočeći to vlastitim primjerom života. Bio je uvjeren da je novom evangelizacijom moguće mnoge ljude, napose mlade, oduševiti za Krista i njegov put, da s njime rastu do mjere na koju ih je Bog pozvao kad ih je stvorio.

Duhovne vježbe za svećenike u Velikoj

Od 3. do 6. veljače u Domu Sv. Augustina u Velikoj održane su duhovne vježbe za četrdesetak svećenika Požeške biskupije, većinom onih do deset godina svećeništva. Vježbe je predvodio isusovac p. Stjepan Fridl, ravnatelj Radio Marije u Zagrebu koji je govorio o različitim pitanjima važnima za svećenički život. Euharistijsko slavlje 6. veljače predvodio je biskup Antun Škvorčević.

Radost, nada i spasenje

Pozdravljajući svećenike na čelu s p. Fridlom, biskup je rekao kako mu je drago što na svršetku njihovih duhovnih vježbi može s njima slaviti žrtvu ljubavi na križu Gospodina Isusa Krista koji je sva naša radost, nada i spasenje. Izrazivši uvjerenje kako su tijekom trodnevni duhovnih vježbi nastojali više razgovarati s Gospodinom nego međusobno, i da su se s njime ponovno sporazumjeli tko su oni njemu i tko je on njima, rekao je da želi zajedno s njima zahvaliti Gospodinu što ih je pozvao u svećeništvo i što u njima vidi one koji su mu najbliži i najmiliji.

U homiliji biskup je kazao sveće-

nicima da im naviještena Božja riječ pomaže na svoj način podvući crtu na svršetku duhovnih vježbi. Ustvrdivši da pisac Poslanice Hebrejima u prvom čitanju podsjeća na neke starozavjetne tekstove, biskup je naglasio kako je osobito snažna tvrdnja da je Bog odgojitelj i da je stega njegov način na koji odgaja ljude, nazivajući nas svojim sinovima: »Šiba sina koga voli.« – »Poradi vašeg odgajanja trpite.« Na temelju toga poručio je svećenicima da je sve ono što u svom osobnom životu i svećeničkom poslanju susreću kao muku, nevolju ili bilo koju drugu patnju, zapravo sastavni dio Božje odgojne metode, čije je

središte muka i smrt Sina Božjega na križu koja ima svoj slavljeni završetak u uskrsnuću. Pozvao je svećenike da se po napatku Apostola Petra čvrstom vjerom i iskrenim opredjeljenjem za Božji projekt odupru Zlome i ne dopuste da ih njegova taktika zavrti u neki krug zla u kojem će završiti kao poraženi ljudi i poraženi svećenici.

Otpor prema Bogu

Na temelju naviještenog evanđeoskog ulomka biskup je progovorio i o otporu prema Bogu. Evangelist Marko je u nekoliko rečenica sazeo Isusovo djelovanje u zavičajnom gradu Nazaretu, gdje su njegovi sumještani nakon početnog oduševljenja riječima koje je govorio i čudesima koja je činio na koncu očitovali svoju nevjeru u Isusa, pružili mu otpor i odbacili ga, te ga je njihova nevjera onemogućila da im učini mnoga dobročinstva. Biskup je podsjetio svećenike da su nevjera i otpor Božjem projektu spasenja na koji nerijetko nailaze kod ljudi jedan od razloga u kojem svoje pastoralno djelovanje doživljavaju kao neuspjeh. Istaknuo je da je i to Božji put kojim on kroz trpljenje i neuspjeh vodi k pobjedi. No, poručio im je kako trebaju provjeriti ne pružaju li možda oni sami nekim svojim opredjeljenjima otpor ostvarenju Božjeg projekta spasenja. Spomenuo je kako se to može očitovati na različite nači-

ne među ostalim i kroz njihove eventualne otpore prema sudjelovanju na duhovnim vježbama, opravdavajući se pastoralnim obvezama u župi ili nekim drugim razlozima. Naglasio je kako nikad neće biti gubitnici zbog onoga što su Bogu dali i čime su posvjedočili da je on u njihovu životu na prvom mjestu. Pozvao ih je da trajno pružaju otpor Zlome i žive posvemašnju otvorenost za Boga i njegov projekt spasenja te sa svom iskrenošću i predanošću suraduju s njime. Za primjer im je predstavio sv. Pavla Mikija i dvadeset petoricu drugih japanskih mučenika, čiji spomen-dan danas slavimo, koji su s velikom mirnošću, vedrinom i snagom bili spremni zbog Krista biti obješeni na križ, poželjevši da i oni žive od njegove pobjedničke snage nad smrću. Zamolio je Mariju, Isusovu i svećeničku Majku, koja se ovdje u Velikoj štuje kao Gospa od Utjehe, da trajno bude njihova nadahniteljica, voditeljica i zagovornica. Na svršetku misnog slavlja biskup je zahvalio sudionicima na duhovnim vježbama te im je poželio da budu radosni svećenici koji su trajno svjesni koliko su počašćeni time što ih je Isus Krist pozvao i po sakramentu svetoga reda najtješnje pridružio sebi – Glavi. Zahvalio je p. Stjepanu Fridlu što je imao vremena i ljubavi doći u naš, ali i svoj kraj, i predvoditi duhovne vježbe za svećenike.

Biskup je zahvalio sudionicima na duhovnim vježbama te im je poželio da budu radosni svećenici koji su trajno svjesni koliko su počašćeni time što ih je Isus Krist pozvao i po sakramentu svetoga reda najtješnje pridružio sebi – Glavi.

Blagoslov obnovljenog župnog doma u Turnašici

U Turnašici 2. siječnja biskup Antun Škvorčević predvodio je slavlje blagoslova obnovljene župne kuće. Naime, sredstvima koja je osigurala Požeška biskupija, Ministarstvo regionalnog razvoja i europskih fondova te Župa Turnašica tijekom 2018. pod vodstvom biskupijskog Ureda za gradnju na čelu s njegovim članom Ivicom Žuljevićem i župnika Ljubiše Krmara poduzeti su temeljiti radovi na obnovi župne kuće. Na slavlju su sudjelovali članovi Župnog ekonomskog vijeća, Župnog pastoralnog vijeća i dio pjevačkog zbora. Župnik Krmar zahvalio je svima koji su sudjelovali u radovima na obnovi kuće, napose Biskupiji te izrazio biskupu dobrodošlicu i zahvalnost što je pokrenuo obnovu. Na temelju čitanja iz Petrove poslanice biskup je progovorio o crkvenoj materijalnoj gradnji koja ima svrhu poslužiti čovjekovoj duhovnoj izgradnji snagom Isusove muke, smrti i uskrsnuća te zajedništvu koje uskrsli Gospodin ostvaruje u Duhu Svetom. Kazao je da nas sv. Petar podsjeća kako je Crkva Božji narod, rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, narod stečeni da naviješta silna djela Božja, koji nas je pozvao iz tame u svoje divno svje-

tlo. Svećenik i dom u kojem on stanuje služe tom djelu Isusovu, istaknuo je biskup, te je zamolio Božji blagoslov na obnovljeno zdanje kako bi u njem bila trajno nazočna Božja blizina i život u skladu s njome.

Nakon blagoslova biskup je imao prigodu iz bližega upoznati se sa životom Župe Turnašica, napose sa župnikovim nastojanjima da u suradnji s vjernicima pokrene određene pastoralne projekte. Biskup je zahvalio župniku za ta nastojanja kao i za vjeronaučno djelovanje u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Virovitici.

Proslava sv. Valentina u Podgoraču

Župa Podgorač proslavila je svoga drugog nebeskog zaštitnika sv. Valentina. Proslava je započela trodnevnom pripravom. Prvi dan trodnevnice predvodio je župnik iz Markovca Našičkog Nikola Legac, a na svetoj misi je pjevao župni zbor iz istoimene župe. Drugi i treći dan trodnevnice svete mise predvodili su franjevci iz Našica, fra Marijan Vidović i fra Franjo Tomašević.

Svečanu svetu misu na Valentinovo u zajedništvu sa svećenicima i dekanom našičkog dekanata fra Zoranom Bibićem predvodio je umirovljeni profesor iz Đakova Ivan Zirdum koji se s radošću prisjetio kako je upravo u podgoračkoj crkvi primio sakrament prve pričesti i potvrde, dok je s roditeljima živio u Podgoraču od 1940. do 1953. godine. Potaknuo je prisutne vjernike i hodočasnike da nasljeđuju hrabrost prvih kršćana među kojima je bio i sam sv. Valentin.

KORIZMENE TRIBINE ČETVRTKOM

DVORANA SV. TEREZIJE AVILSKE
Dragutina Lermana 1, Požega

2019.

14
OŽUJKA

GORAN LIVAZOVIĆ

Odgajati za Život – važnost odgojne dimenzije obitelji, škole i Crkve

21
OŽUJKA

RAFAEL DROPULIĆ

Svjedočiti vjeru u svakodnevnom životu

28
OŽUJKA

VLADIMIR PAAR

Otkriva(iti) Božju prisutnost u stvorenom svijetu

4
TRAVNJA

MLADEN PARLOV

Računati s Bogom u obiteljskom životu

11
TRAVNJA

IVAN TOLJ

Graditi zdravu sadašnjost i budućnost na vrijednostima Domovinskog rata

TRIBINE POČINJU U 19 SATI • ULAZ SLOBODAN

Stručni skup za odgajateljice u vjeri

Organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje u subotu 16. veljače u prostorima Odgojno-obrazovnog centra u Požegi održan je stručni skup za odgajateljice u vjeri Požeške biskupijena temu „Sveto Pismo kao temelj odgoja u vjeri“.

Nakon molitvenog uvoda sudionike skupa pozdravio je predstojnik Katehetskog ureda Robert Kupčak. Potkrepljujućineophodnu međusobnu povezanost Svetog Pisma i vjere, podsjetio je na apostolsku pobudnicu *Verbum Domini* pape u miru Benedikta XVI. koja između ostalog u broju 25 kaže: „(...) Vjera je primje-

ren odgovor čovjeka Bogu koji govori. U tome se očituje da za prihvaćanje objave, čovjek treba otvoriti um i srce djelovanju Duha Svetoga, koji mu pomaže shvatiti Riječ Božju nazočnu u svetim Pismima. Doista, upravo naviještanje božanske Riječi čini da se rodi vjera po kojoj srcem prijanjamo uz objavljenu nam istinu i mi sami povjeravamo sve Kristu: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom (Rim 10,17).“ Izrazio je uvjerenje da će prisutnim odgajateljicama stručni skup biti od pomoći na mjestima gdje rade i pomažu onima najmanjima započeti odnosno jačati hod vjere učvršćujući ga baš spoznajama o

događajima povijesti spasenja zapisanim u Bibliji.

Zatim je profesor Taras Barščevski s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu održao dva izlaganja na teme: „Biblijski sadržaji i metode vjerskog odgoja za djecu predškolske dobi“ i „Prispodobе – materinski jezik kraljevstva Božjeg“ u kojima je ponajprije istaknuo važnost prenošenja sadržaja vjere vlastitim iskustvom vjere koje dopire do djeteta odgovarajući mu na pitanje „Tko je Bog u mom životu?“ kao i na druga egzistencijalna pitanja neophodnost da odgojitelj iz djeteta izvuče ono najbolje u čemu se očituje stvorenost na Božju sliku te ga tako oblikuje na mjeru Kristovu. Potom je analizirajući tri biblijske prispodobе o Kraljevstvu nebeskom – prispodobu o sijaču, prispodobu o dobrom pastiru i prispodobu o dobrom Samarijancu – objasnio važnost pristupa pojedinoj prispodobu s aspekta koji u djetetu otvara vidike pozitiv-

nih mogućnosti i osvjetljava mu put u činjenju i življenju dobra. Nakon predavanja i konstruktivne rasprave uslijedila je tematska radionica „Dramsko-scensko stvaralaštvo u radu s biblijskim tekstom“ koju je priredila Vesna Hodak, vjeroučiteljica i savjetnica u zvanju. Odgajateljice su aktivnim sudjelovanjem u radionici te iznošenjem iskustava i primjera iz svojega rada očitovale zadovoljstvo izabranom temom koja će im biti od koristi u daljnjem radu.

Pri svršetku stručnog skupa predstojnik Kupčak zahvalio je odgajateljicama na sudjelovanju kao i predavačima za trud i žar koji su uložili u pripremu izlaganja odnosno radionice.

Skupština Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji

Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMSiT u PB) u subotu, 23. veljače održala je u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi svoju redovitu godišnju skupštinu. Nakon molitve riječi pozdrava prisutnima uputila je predsjed-

nica Udruge Mira Ilić. Predsjednica Ilić osvrnula se ukratko na djelovanje Udruge u minuloj godini osobno posvjedočivši kako nadahnuće i ohrabrenje u djelovanju pronalazi u susretu sa svakim čovjekom kojemu kao (katolička) medicinska sestra može posvjedočiti suosjećanje, pažnju i ljubav

te u njemu gledati Isusa Krista kojemu služi. Potom se sudionicima Skupštine obratio voditelj Pastoralnog centra Robert Kupčak prenoseći pozdrave biskupa Antuna Škvorčevića. Zahvaljujući članovima Udruge za sve što čine u okolnostima koje nisu uvijek lagane i blagonaklone, ohrabrio ih je da se ni-

kada ne umore činiti dobro i svjedočiti Božju ljubav u trenucima kada je to čovjeku najpotrebniji – u njegovoj bolesti i osamljenosti. Poželio je blagoslovljen i plodonosan rad skupštine.

Nakon radnog dijela skupštine uslijedilo je razmatranje na temu „Pomagati potrebitima – osnovno kršćansko načelo“ koje je održao Iviča Bošnjak, duhovnik u požeškom Kolegiju. U svome razmatranju vlč. Bošnjak izdvojio je neke od elemenata služenja potrebitima po kojima se usavršava ljubav prema njima, ali i međusobna ljubav i poštovanje medicinskih sestara i tehničara – pažnja, strahopoštovanje te načelo „više ljubavi“. Zaključujući razmatranje želio im je da „dopuste da Bog preko njih bolesnicima donese mir, nadu i utjehu“ koja im je toliko potrebna. Potom su se sudionici skupštine uputili u obližnju crkvu sv. Lovre gdje je duhovnik Bošnjak predvodio euharistijsko klanjanje. Skupština je završena druženjem uz domjenak.

Ministranti na susretu u požeškom Kolegiju

U okviru programa pastoralne duhovnih zvanja u subotu 23. veljače u požeškom Kolegiju okupili su se ministranti, učenici sedmih i osmih razreda iz župa Katedralnog arhiđakonata kako bi pod vodstvom vlč. Marijana Pavelića, biskupijskog povjerenika za pastoral duhovnih zvanja i prefekta u Kolegiju, upoznali tu ustanovu i život u njoj.

Program susreta započeo je međusobnim upoznavanjem u Kolegiju nakon kojega je prefekt Pavelić održao prigodnu katehezu na temu duhovnog poziva. Potom su ministranti vođeni učenicima Kolegija razgledali grad posjetivši među ostalim požešku Katedralu s njezinom kriptom i crkvu sv. Lovre.

U dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi primio ih je biskup Antun Škvorčević. Pozdravivši svakog pojedinog, zanimao se iz kojih

župa dolaze. Podsjetio je ministrante kako svoju službu vrše u svetoj misi gdje slavimo Isusovu muku, smrt i uskrsnuće, Božje djelo ljubavi jače od smrti. Zahvalio im je što kod oltara

Biskup je zahvalio ministrantima što kod oltara služe svećeniku dok predvodi sveto slavlje u kojem Isus obnavlja svoju žrtvu ljubavi.

služe svećeniku dok predvodi sveto slavlje u kojem Isus obnavlja svoju žrtvu ljubavi. Predstavio im je zgradu sjedišta Požeške biskupije koju Požežani nazivaju Kolegija, spomenuvši da su je izgradili isusovci koji su nakon oslobođenja Požege od Osmanlija bili voditelji obnove putem odgoja i obrazovanja, osnivanjem školskih ustanova, među kojima je požeška Gimnazija iz 1699. godine te Akademija sredinom 18. stoljeća. Prikazao je ministrantima povijest zgrade nakon ukinuća isusovaca, napose kad ju je ponovno od države kupio zagrebački biskup Aleksandar Alagović i u nju 1835. smjestio Orfanotroj, odgojnu ustanovu za nadarenu, a manje imućnu djecu, koju su dokinule komunističke vlasti 1946. godine. Rekao je da je Požeška biskupija na tom povijesnom tragu pored Katedrale u sklopu Doma pape Ivana Pavla II. otvorila Kolegij u kojem borave mla-

dići koji razmišljaju o svećeničkom pozivu te pohađaju Katoličku gimnaziju u Požegi, kao i drugi mladići, istaknuvši da je ta ustanova otvorena i njima. Proveo ih je potom u Biskupijsku knjižnicu i Arhiv upoznavši ih s građom koja se u njima čuva. Biskup je zaželio ministrantima ugodan boravak u Požegi te na koncu zazvao na njih Božji blagoslov.

Nakon zajedničkog objeda u Kolegiju ministranti su imali sportska natjecanja u sportskoj dvorani Odgojno-obrazovnog centra Požeške biskupije, druge društvene igre i kvizove. Svoj susret u Požegi zaključili su večernjom svetom misom u požeškoj Katedrali. U narednim tjednima planirani su susreti ministranata, učenika sedmih i osmih razreda za ostala tri arhiđakonata: 9. ožujka za Posavski arhiđakonata, 23. ožujka za Slavonsko-podravski te 6. travnja za Zapadno-slavonski arhiđakonata.

SUSRETI UČENIKA 7. I 8. RAZREDA U KOLEGIJU POŽEŠKE BISKUPIJE

23. veljače – Katedralni arhiđakonata

9. ožujka – Posavski arhiđakonata

23. ožujka – Slavonsko-podravski arhiđakonata

6. travnja – Zapadno-slavonski arhiđakonata

Edukacija župnih animatora u Požeškoj biskupiji

Cilj projekta župnih animatora je omogućiti mladima što aktivnije uključivanje u župne aktivnosti koje su za njih prikladne i u kojima bi mogli biti od pomoći. Kroz radionice temeljne edukacije mladi će dobiti upute i steći vještine pomoću kojih mogu biti dobri suradnici i pomoćnici u određenim župnim aktivnostima kao što su suradnja u radu s pojedinim skupinama djece i mladih (prvopričesnici, krizmanici, ministranti, članovi dječjih zborova i zborova mladih); suradnja u vođenju različitih župnih zajednica...

U okviru projekta edukacije župnih animatora u Požeškoj biskupiji u subotu, 26. siječnja započela je temeljna edukacija nove skupine župnih animatora koja je organizirana u tri grada: u Požegi za Katedralni arhidakonat, u Slatini za Slavonsko-podravski arhidakonat te u Novskoj za Zapadno-slavonski i Posavski arhidakonat. Temeljnu edukaciju organiziraju svećenici koordinatori za pojedini dekanat u suradnji s Pastoralnim centrom

Požeške biskupije, a u njoj trenutačno sudjeluje stotinjak mladih srednjoškolske i fakultetske dobi.

Računaju s mladima

Mlade Katedralnog arhidakonata, okupljene u prostorima Odgojno-obrazovnog centra u Požegi pohodio je biskup Antun Škvorčević. U kratkom razgovoru s njima zanimao se iz kojih župa dolaze te im je uputio riječ ohrabrenja i poticaja. Kazao im je da Požeška bi-

skupija i on osobno projektom edukacije animatora svjedoče kako ozbiljno računaju s mladima u njihovu entuzijazmu i sposobnostima u uvjerenju da kao kršćani mogu učiniti nešto dobro i lijepo za sebe i za druge, te im otvaraju prostore za djelovanje u Crkvi. Istaknuo je kako oni svojim sudjelovanjem na edukacijskim susretima i sa željom da budu aktivni u svojim župama očituju da se ne svrstavaju među one ljude koji šire mišljenje da se kod nas ništa

ne može učiniti. Zahvalio im je za to opredjeljenje, poželio im uspješan rad te na sve zazvao Božji blagoslov. Zahvalio je također voditelju Pastoralnog centra Robertu Kupčaku, dekanatskim koordinаторima i voditeljima pojedinih radionica.

Cilj je projekta župnih animatora omogućiti mladima što aktivnije uključivanje u župne aktivnosti koje su za njih prikladne i u kojima bi mogli biti od pomoći. Kroz radi-

onice temeljne edukacije, koje se odvijaju tijekom dvije subote, mladi će dobiti upute i steći vještine pomoću kojih mogu biti dobri suradnici i pomoćnici u određenim župnim aktivnostima kao što su suradnja u radu s pojedinim skupinama djece i mladih (prvopričesnici, krizmanici, ministranti, članovi dječjih zborova i zborova mladih); suradnja u vođenju različitih župnih zajednica (molitvene, biblijske, liturgijske, karitativne i sl.); suradnja u organiziranju i provođenju različitih župnih slavlja i aktivnosti (slavlje župnog zaštitnika, dan župnog klanjanja, hodočašća i sl.);

suradnja u osmišljavanju i izradi župnog listića i internetskog portala te suradnja u radu s djecom s teškoćama u razvoju i s invalidnim osobama.

Lijepo i plemenito

Drugi dio radionica temeljne edukacije održan je 9. veljače. Svi mladi koji završe temeljnu edukaciju mogu pristupiti specijalizacijama čija je svrha stjecanje dodatnih informacija i vještina za konkretno područje rada u župi. Ovogodišnja specijalizacija predviđena je 18. i 19. lipnja u Velikoj.

U prostorima Odgojno-obrazovnog centra u Požegi okupljene je mla-

de pohodi biskup Antun Škvorčević. Pozdravivši svakog pojedinog od njih kazao im je kako je želio doći i reći im da se raduje zbog njih jer znaju što žele – ugraditi se u nešto dobro, lijepo i plemenito, služeći drugima u svojim župama. Istaknuo je kako sve ono što učine za druge ponajprije njih iznutra ispunjuje i obogaćuje. Rekao je i kako je najteže s onima među mladima koji govore da kod nas ništa ne valja i kako se ništa dobro ne može učiniti te ih potaknuo da oni čine ono što je dobro i što se može te kao mladi ljudi svojim malim koracima doprinose da u Hrvatskoj bude bolje i ljepše.

Potom je voditelj Pastoralnog centra Robert Kupčak ukratko predstavio tijek edukacijskog susreta i teme radionica, a biskup nakon zajedničke molitve na sve zazvao Božji blagoslov. Nakon završene temeljne edukacije nove župne animatore, kao i animatore koji su prošli edukaciju kroz protekle dvije godine očekuje zajednički susret u Požegi kada će im između ostaloga biti uručen dokument o završenoj temeljnoj edukaciji te predstavljeni određeni pastoralni programi, napose iz područja pastoralne mladosti i duhovnih zvanja

Biskupijski križni put mladih

Pod geslom „Učitelju – gdje stanuješ?“ (Iv 1,38) održat će se 30. i 31. ožujka XXI. križni put mladih Požeške biskupije na relaciji Podravska Moslavina – Čačinci – Slatina. Dužina rute križnoga puta iznosi 49 kilometara.

Program križnog puta započinje okupljanjem u subotu, 30. ožujka u 8,00 sati u crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije u Podravskoj Moslavini. Prvi dan križnog puta završava svetom misom u crkvi Presve-

tog Trojstva u Čačincima nakon čega slijedi večera te noćenje u prostorima tamošnje osnovne škole. Iz Čačinaca se u nedjelju u 8,00 sati kreće prema Slatini gdje križni put završava u crkvi bl. Ivana Merza večernjim euharistijskim slavljem koje predvodi požeški dijecezanski biskup Antun Škvorčević.

– Mladi koji se odluče poći oba dana neka ne budu mladi od 1. razreda srednje škole. Krizmanike pozivamo da se pridruže drugoga dana križnoga puta. Molimo da s njima budu njihovi voditelji (župnici, župni vikari ili vjeroučitelji...). Dobro je i ovoga puta mlade podsjetiti da je biskupijski križni put mladih prije svega izraz pobožnosti, a ne samo

još jedna prilika za dobar provod što treba biti očitovano i tijekom hoda – objašnjava vlč. Robert Kupčak, voditelj Pastoralnog centra Požeške biskupije.

Svi sudionici koji sudjeluju oba dana na križnom putu obvezni su ponijeti vreću za spavanje i podmetač jer se noći u skromnim uvjetima u prostorima škole. Stvari treba nositi u ruksaku jer nošenje prtljage u rukama stvara poteškoće pri hodu. Svakako treba ponijeti hrane za dva dana, zaštitu od kiše, rezervnu odjeću i čarape, dobru obuću za hod i papuče za ulazak u školske prostorije. Zabranjena su alkoholna pića i elektronski uređaji kojima se sluša

glazba. Križni put se ne odgađa zbog lošeg vremena.

Kotizacija za sudjelovanje na križnom putu iznosi 20 kn po osobi (ukoliko iz jedne obitelji ima više sudionika tada plaća samo jedna osoba). Radi što bolje organizacije puta molimo voditelje da svoje sudionike prijave najkasnije do petka 22. ožujka na e-mail katehetski-ured-pozege@po.t-com.hr ili na broj telefona Pastoralnog centra 034 290-309 gdje mogu dobiti i druge potrebne informacije. Voditelj skupine sudionika križnog puta prilikom dolaska u Podravsku Moslavinu prijaviti će svoju župu (skupinu) i predati kotizaciju.

LITURGIJSKA GODINA C

Ukorak s liturgijskim vremenom

PRVA KORIZMENA NEDJELJA

Na krštenju smo dobili ime po kojem nas Bog i ljudi prihvaćaju i prepoznaju kao jedinstvene i neponovljive osobe. Naša imena stoga nisu tek neki sociološki podatak potreban za naše funkcioniranje u ljudskom društvu, nego su ona i duhovni podatak važan za naš vjernički život. Ime u Bibliji označava karakter i identitet osobe, i ujedno izriče njezino životno poslanje. «Isus», zemaljsko ime Sina Božjega, znači «spasitelj», i tim je imenom naznačeno njegovo mesijansko poslanje da bude spasitelj svijeta. Stoga će svaki čovjek koji zazove Isusovo ime, biti spašen. Međutim, evanđeoski ulomak nas podsjeća da postoji jedno zlo biće, nazivamo ga sotona ili đavao - a to ime znači »neprijatelj koji optužuje i razdjeljuje« - koji je kušnjama želio zvesti Isusa i spriječiti ga da ispuni svoje mesijansko poslanje. Poslušnošću Očevoj volji i riječi Isus je odbacio bogatstvo, moć i slavu koju mu je Zli napasnik nudio, svojom mukom, smrću i uskrснуćem ga je pobijedio i uništio smrt zasvaga. U sakramentu krštenja učinio nas je dionicima svoje pobjede nad zlom i smrću. Riječ »Evo me!«, koju će ove nedjelje u našim župama izgovoriti kandidati za prvu pričest i potvrdu ii u obredu upisa njihova imena, bit će znak njihove zahvalnosti Bogu i poslušnosti njegovim zapovijedima. Cijela župna zajednica svojim će ih molitvama podržavati i primjerom kršćanskog života ohrabrivati na započetom hodu neposredne pripreve za primanje sakramenata kršćanske inicijacije.

DRUGA KORIZMENA NEDJELJA

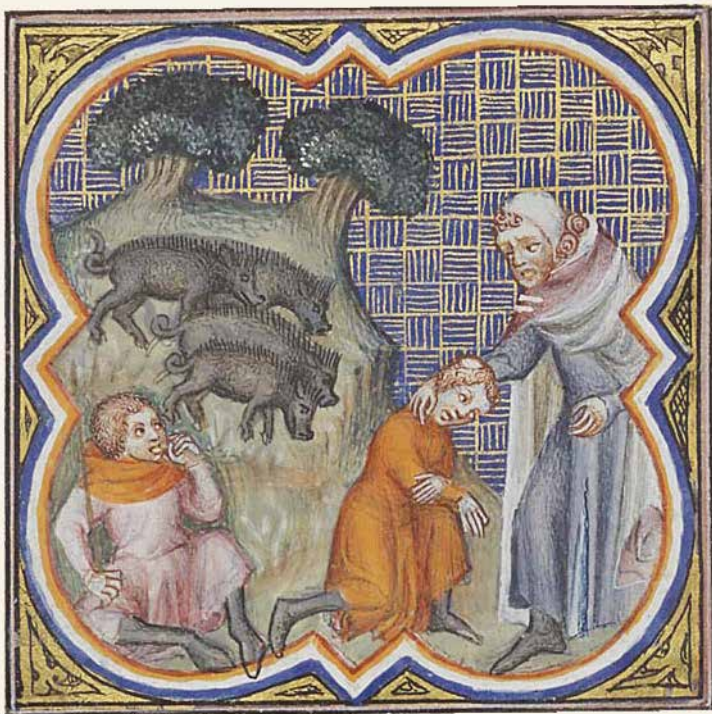
Volimo reći da smo vjernici katolici i izvanjski ostavljamo dojam da vjerujemo, ali kad dublje zavirimo u nutrinu, moramo priznati kako zapravo u nama ima mnogo sumnji, pa čak i nevjere, a osobito da zakazujemo kad vjeru treba konkretno provoditi u život. Vjera nije samo znanje ili informacija o vjerskim istinama, nego je prije svega život u osobnom odnosu prijateljstva s Bogom, koji se naziva savez. Sklapajući savez s Abrahamom, praocem naše vjere, Bog je sklopio savez sa svim ljudima i narodima koji u njega vjeruju. Hrvatski narod je sklopio savez s Bogom kad je prije trinaest stoljeća prihvatio Evanđelje i bio pokršten, a svatko je od nas to učinio u sakramentu krštenja. Povijest i iskustvo nam potvrđuju da smo kao pojedinci i kao narod trajno u napasti iznevjeriti se savezu s Bogom.. Pojmovi »vjera« i »vjerovati« u Bibliji su izraženi riječju »amen«, što znači »biti čvrst, postojan«, i zato tom riječju redovito završavamo svaku našu molitvu. U prizoru preobraženja

na gori, opisanom u evanđeoskom ulomku današnje nedjelje, Bog Otac je Isusa Krista proglasio svojim ljubljenim Sinom, i ljudima naredio da vjeruju u njega i žive po novom i vječnom savezu koji će biti sklopljen njegovom žrtvom na križu. Obredom primanja i prihvaćanja Vjerovanja ove nedjelje u našim župama želimo kandidate za prvu pričest i potvrdu, kao i sve članove župne zajednice učvrstiti na putu vjere kojim smo se u krštenju zaputili. Molimo za dar ustrajnosti u vjeri.

TREĆA KORIZMENA NEDJELJA

Molitva je razgovor čovjeka s Bogom, i jedan od najučinkovitijih načina kojim kršćanin hrani, brani i jača svoju vjeru. Zašto nam je onda teško moliti? Jedan on najvećih razloga jest taj što se naša molitva prečesto svodi na izgovaranje naučenih molitvenih obrazaca, čije riječi ostaju na našim usnama, ali ne dopiru do našeg srca. Potrebno je stoga korjenito promijeniti pristup molitvi. Počnimo od ove nedjelje, kad u našim župama kandidati za prvu pričest i potvrdu primaju molitvu Gospodnju – Očenaš, tu dragu molitvu izgovarati ne tek kao naučenu formulu, nego kao osobni razgovor djeteta sa svojim nebeskim Ocem. U tome će nam pomoći misna čitanja koja otkrivaju tko je i kakav je Bog kojem se u Očenašu obraćamo. To je Bog koji se iz gorućeg grma Mojsiju objavio kao Bog njegovih otaca i otkrio mu svoje sveto ime. To je Bog koji je svoj narod izveo iz Egipta i hranio mansom u pustinji. To je Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji je u krštenju postao i naš otac. Očenaš nas je naučio moliti Očev ljubljani Sin, koji nam se u sakramentu euharistije daruje kao kruh za vječni život. Očenaš molimo u Duhu Svetom, koji nam u sakramentu potvrde daje puninu svojih darova, očekujući da ti darovi u nama urode duhovnim plodova. Žalosna je kad mi kršćani nakon primanja sakramenata brzo i lako upadamo u stanje duhovne mlakosti i vjerske ravnodušnosti, i postajemo slični neplodnoj smokvi iz današnje evanđeoske prisposode. Radosna je pak vijest da Bog, gospodar vinograda nije digao ruke od nas, i još uvijek se nada plodovima na stablu našeg života. Nemojmo ga razočarati.

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

Ove nedjelje, koja se po pozivu na radost u ulaznoj pjesmi naziva »radosna nedjelja«, Crkva nas podsjeća da je konačni cilj korizmenog hoda radosna proslava Isusova uskrsnuća. Misna čitanja također nas pozivaju na radost zbog pomirenja grješnika s Bogom i njegova povratka u zajednicu vjernika, Crkvu. Ove će nedjelje u našim župama kandidatima za prvu pričest biti uručen molitvenik, a kandidatima za svetu potvrdu knjiga Evanđelja, čime ih se želi podsjetiti na važnost svakodnevne molitve i redovitog čitanja Božje riječi zapisane u Svetom Pismu. Kao što je Bog starozavjetni narod nakon ulaska u obećanu zemlju, umjesto mînom počeo hraniti plodovima zemlje, tako je novozavjetnom narodu, Crkvi, kao plod vazmenog otajstva muke, smrti i uskrsnuća svoga Sina Isusa Krista ostavio novu mînu - euharistiju, koju blagujemo u svetoj pričesti, i povjerio joj službu pomirenja ljudi s Bogom, koju ona vrši u slavlju sakramenta pomirenja ili svete ispovijedi. Kandidati za primanje prve pričesti prethodno će se prvi puta ispovijediti. Kandidati pak za svetu potvrdu, koji već imaju iskustvo osobne ispovijedi, prije Uskrsa slavit će sakrament pomirenja zajedno sa svojim roditeljima i drugim članovima župne zajednice. U evanđeoskoj prispodobi o povratku mlađeg sina u očev dom, slikovito je prikazano obraćenje grješnika i njegov povratak u zajednicu vjernika po sakramentu pomirenja, a u gozbi koju mu je otac pripremio slikovito je prikazana euharistijska gozba koju kršćanska zajednica slavi u svetoj misi. Kršćani koji svoje nedolaženje na svetu misu opravdavaju raznim izgovorima slični su starijem sinu, koji je odbio pridružiti se slavlju i ostao zarobljen u svojoj nemoći radovati se. Nemojmo ih prestati nagovarati da uđu.

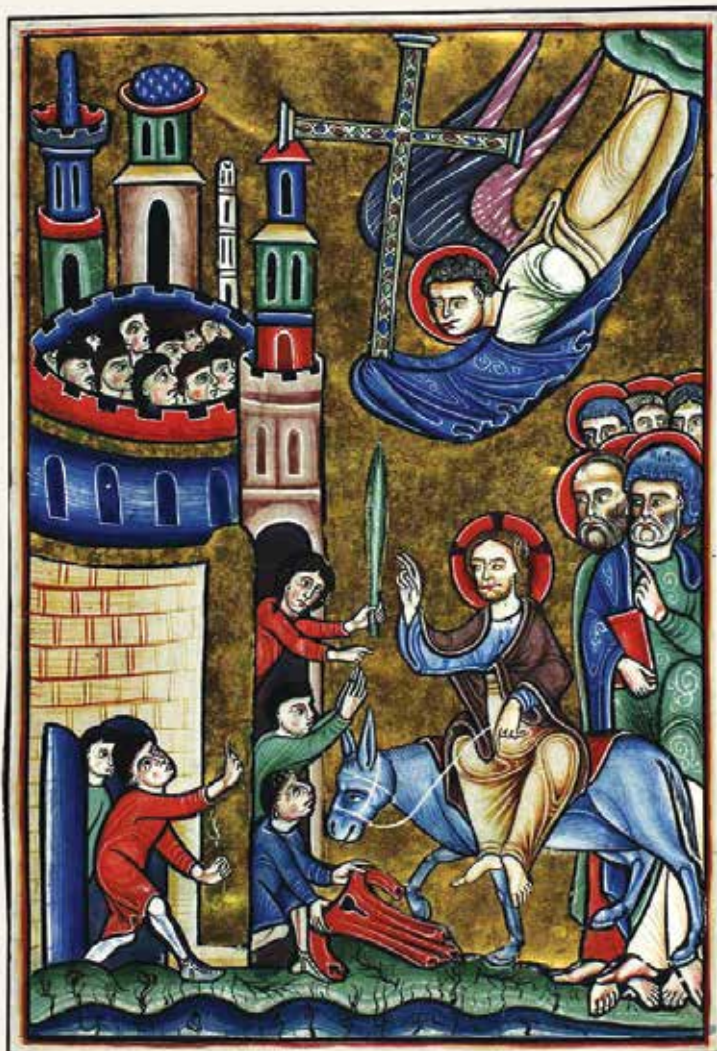
PETA KORIZMENA NEDJELJA

Križ, koji se po drevnom običaju u našim crkvama pokriva ove nedjelje, i kojim će ove nedjelje u našim župama kandidati za prvu svetu pričest biti znamenovani na čelu, a kandidatima za svetu potvrdu biti uručenu – znak je Krist Spasitelja, njegove žrtve na križu kojom je otkupio svijet, nas ljude oslobodio ropstva grijeha i uskrsnućem od mrtvih darovao nam vječni život. To konačno oslobođenje ljudskog roda iz ropstva grijeha i smrti po Kristovu križu u Starom zavjetu je bilo predodređeno u oslobođenju izraelskog naroda najprije iz egipatskog, a onda i iz babilonskog sužanjstva. Apostol Pavao, koji se ničim drugim nije tako ponosio

kao križem Isusa Krista, poziva nas da se kao dionici Kristovih patnja suobličimo Isusovoj smrti i uskrsnuću. Dobro je što mnogi od nas nose križić oko vrata i stavljaju križeve na zidove svojih domova i ureda, ali taj će običaj tek onda imati pravog smisla kad Isusov križ bude utisnut u dubinu našeg srca. U evanđeoskom ulomku apostol Ivan pripovijeda kako su pismoznanci i farizeji Isusa htjeli uhvatiti u zamku, kad su mu doveli ženu uhvaćenu u preljubu i od njega zatražili da joj presudi. Isus se nije dao uhvatiti u njihovu zamku, i nije joj presudio ni po Mojsijevom ni po rimskom zakonu, nego joj je po zakonu Božje milosrdne ljubavi oprostio grijeh, otpustio je u miru i pozvao da više ne griješi. On koji je prvi na to imao pravo, jer je jedini bio bez grijeha, ne samo da nije na nju bacio kamen, nego je njezine grijeha ponio na križ i ondje svojom krvlju platio kaznu za njezin grijeh, kao i za grijeh svakog od nas. Kako da mu na tome ne budemo zahvalni?

NEDJELJA MUKE GOSPODNE – CVJETNICA

U jednoj crnačkoj duhovnoj pjesmi o Kristovoj muci pjevač ljudima u crkvi postavlja pitanje: »Jeste li bili ondje kad su razapeli moga Gospodina?«, i nadodaje kako ga to pitanje uvijek duboko potrese. Nema potresnijeg prizora u ljudskoj povijesti od događaja Isusove muke i smrti na križu, i nema tih ljudskih riječi kojima bi se mogla izreći potresna istina o patnji i smrti Sina Božjega. Prizor Isusove muke i smrti na križu stavlja nas u šutljivo promatranje radi naših grijeha izudaranog, poniženog i osramoćenog Sina Božjega, koji nije sišao s križa nastojeći spasiti samog sebe, već je ostao na njemu pribijen, spašavajući sve nas. Mi smo se u procesiji svrstali među Isusovu braću i prijatelje, među one koji će, jer su s Isusom dijeliti njegovu sudbinu muke i smrti, biti i dionici njegove uskrsne pobjede. Smisao Nedjelje Muke Gospodnje jezgrovito je sažet u današnjem misnom pred-slovlju koje veli: »Krist je dragovoljno trpio nevin za grešnike, nedužan ubrojen u zločince. Njegova je smrt uništila naša zlodjela, a njegovo uskrsnuće donijelo nam opravdanje«. Isukrste, svoju muku tisni u srca svome puku! Po toj muci ti nam daj, poslije smrti vječni raj.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Miroslav Paulić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Caritas župe Presvetog Trojstva u Daruvaru

Već dugi niz godina Caritas župe Presvetog Trojstva u Daruvaru jedna je od svijetlih točaka u ovoj me gradu, a i šire. To je prepoznala i Požeška biskupija i Grad Daruvar koji svesrdno pomažu rad ovoga Caritasa. Daruvarski Caritas skrbi za 140 korisnika, kako obitelji tako i pojedinaca koji dobivaju određen oblik pomoći. Već 6 godina radi pučka kuhinja iz koje se dva puta tjedno dijeli 120 toplih obroka, od čega se na 14 mjesta obroci dostavljaju starima, nemoćnima i bolesnima koji ne mogu sami doći po njih. Jednom tjedno dijele se paketi s namirnicama iz Caritasove socijalne trgovine.

Svaki korisnik dobiva jednom mjesečno paket hrane te druge potrepštine (odjeću, posteljinu, higijenske potrepštine, namještaj i dr.). U najtežim slučajevima pomaže se u plaćanju re-

žija i kupnji lijekova potrebitim obiteljima ili pojedincima. Sve spomenute aktivnosti iziskuju puno truda i zalaganja od strane volontera, donatora, župe, Biskupije i Grada. Broj korisnika Caritasa stalno se povećava, a samim time potrebne količine hrane, kućnih potrepština i sl.

Osim toga Caritas obrađuje vrt i voćnjak, svaki mjesec organiziraju se razne prodajne akcije predmeta koje izrađuju Caritasovi volonteri a od čije se prodaje prikupljaju sredstva za pružanje pomoći potrebitima. Uz Božju pomoć to im, kako ističu, za sada polazi za rukom. U svoj rad trude se uključiti korisnike, mlade, ministrante i ostale župljane, a raduje ih svaka podrška i zahvala. Upravo zahvala i osmijeh na licima potrebitih potiču ih da ustraju u karitativnom radu i šire svoje aktivnosti.

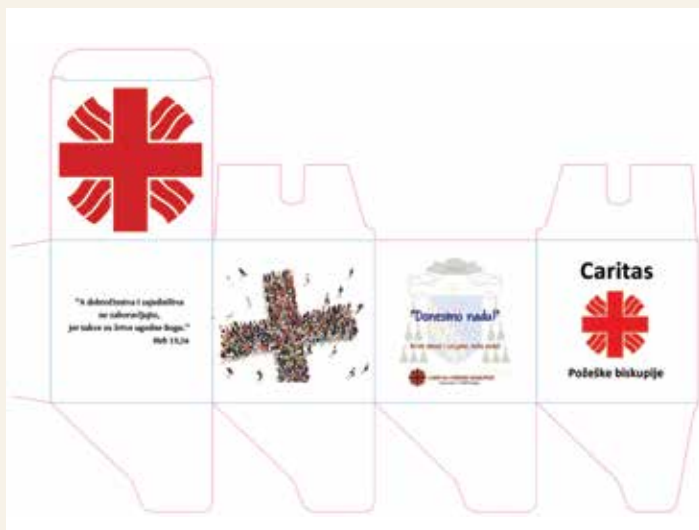

Korizmena akcija »Djeca djeci«

Caritas Požeške biskupije provodi korizmenu akciju »Djeca djeci« pod geslom »Donesimo nadu«. Cilj akcije jest kroz korizmene kasice prikupiti novčana sredstva koja će pomoći u opremanju školaraca iz potrebitih obitelji na početku nove školske godine.

Akcija se provodi u suradnji sa svim župama i vjeroučiteljima naše biskupije te će biti predstavljena posebno djeci i mladima kroz kateheze. U pripravi za sakramente prve pričesti i potvrde vjeroučenici će pri svršetku misnoga slavlja prve korizmene nedjelje dobiti kutijice u koje će ubaciti svoje darove za vršnjake koji su u potrebi. Njima će se priključiti i ostali vjeroučenici i mladi. Svi vjernici koji se žele uključiti u ovu akciju mogu korizmene kasice preuzeti u svojim župnim uredima ili u tajništvu Caritasa (Vukovarska 7, Požega).

Pri završetku korizme prikupljeni prilozi za djecu mogu se uplatiti na žiro račun Caritasa Požeške biskupije HR4223860021130011296 (Vukovarska 7, Požega) s naznakom: **Korizmena akcija – Djeca djeci** ili predati u tajništvu Caritasa svakim radnim danom od 8 do 16 sati.

KARITATIVNA PRIPRAVA OVOGODIŠNJIH KANDIDATA ZA PRVU SVETU PRIČEST I POTVRDU

Od davnine korizma je bila u Crkvi vrijeme kada su se katekumeni u okviru nedjeljnog euharistijskog slavlja u zajednici vjernih postupno pripremali kako bi u uskršnom bdijenju primili sakramente krštenja, potvrde i pričesti.

U sklopu spomenute priprave ovogodišnji kandidati za prvu pričest i krizmu pripravljat će se u korizmi i karitativno u svojim župnim zajednicama. Prvopričesnici će karitasove kutijice na kraju korizme prinijeti za prikazni dar na misi Večere Gospodnje na Veliki četvrtak u svojim župama, a župnici će ih predati biskupijskom Caritasu za potrebe siromašne djece.

Krizmanici se pozivaju da petkom sudjeluju na Križnom putu i katehezi te tom prigodom zajedno sa svim vjernicima dadnu svoje milodare za prognanike i osobe pogođene teškim nevoljama, koje će župnici na Veliki četvrtak na misi Posvete ulja u Katedrali predati kao prikazni dar njihove župe.

Kolač, mlinci i rezanci za siromašne

Volonteri katedralne župe sv. Terezije Avilske u Požegi i kaptolačke župe sv. Petra i Pavla apostola za korizmene akcije počeli su se pripremati još prije same korizme. Uz redovitu prodaju kolača prije i poslije misa u korizmene nedjelje prodavat će i rezance i mlince. Pravljenje rezanaca i mlinaca organizirano je tijekom veljače. – Pravi domaći rezanci i mlinci uvijek se traže i lako ih je prodati, a kako je potrebitih sve više, to je jedan dobar način da dođemo do potrebnih sredstava kako bi kupili najpotrebitije za siromašne. – objašnjavaju caritasovi volonteri.

Biskup krstio peto dijete obitelji Filipović u Crncu

Biskup je pozvao nazočne da s većom pozornošću i zauzetošću slušaju ono što s obzirom na čovjeka i njegovu narav govori Bog te da se u životu ravnaju po Božjim riječima, napose u braku i obitelji jer bračno zajedništvo nisu smislili ljudi, nego Bog u svojoj ljubavi.

moćnije od one vječne Božje riječi po kojoj je sve stvoreno i koja je u Isusu Kristu postala blizina koja usrećuje, toplina koja tješi i ljubav koja pobjeđuje zlo i smrt, ustvrdio je biskup. Pozvao je nazočne da danas odluče da će Bogu i njegovoj Riječi dati prvo mjesto u svom osobnom i obiteljskom životu te da će nastojati moćnoj Božjoj riječi otvarati prostore i u javnom životu.

Velika Božja ljubav

Osvrnuvši se na ulomak drugog čitanja u kojem apostol Pavao na slikovit način govori o kršćanima kao različitim udovima jednoga Kristova tijela, koje se zove Crkva, biskup je ustvrdio da Crkva nije tek neka organizacija poput drugih ljudskih društava i organizaci-

ja, kako se uporno tvrdi u nekim krugovima hrvatskog društva, nego živi organizam u kojem je svatko od nas kao jedinstvena i neponovljiva osoba po sakramentu krštenja moćnom Božjom ljubavlju uključena u djelo spasenja koje je Bog ostvario za nas u Isusu Kristu. Pozvao je vjernike da kao različiti udovi jednoga Kristova tijela u svojoj župnoj zajednici podupiru jedni druge u svakodnevnom nastojanju da živeći po Božjoj riječi sve više budu dinamičnim Božje velike ljubavi.

Na svršetku misnog slavlja biskup je supružnicima Filipović čestitao na krsnom preporođenju njihova petog djeteta, a nazočne je pozvao da mole za njihovu obitelj i sve druge obitelji s brojnog djecom.

U nedjelju 27. siječnja biskup Antun Škvorčević pohodio je župu sv. Ivana Krstitelja u Crncu i u svetom misom slavljju krstio Nou, peto dijete Damira i Maje Filipović. Na početku misnog slavlja župnik Roko Ivanović pozdravio je biskupa i zaželio mu dobrodošlicu. Uvodeći u misno slavlje biskup je ustvrdio da je najveći događaj u Crncu i u Hrvatskoj rođenje novog ljudskog bića, konkretno petog djeteta u obitelji Filipović. Rekao je nazočnim vjernicima da je došao radovati se s njima tom novom životu, a roditeljima zahvaliti za nj i čestitati im što su svojim opredjeljenjem za peto dijete posvjedočili da su u suradnji s Bogom u stvaranju novog ljudskog bića pronašli smisao za koji se vrijedi žrtvovati.

Ravnajmo se po Božjoj riječi

U homiliji biskup je postavio pitanje zašto se u današnjem prvom biblijskom čitanju židovski narod po povratku iz babilonskog sužanstva rasplakao nad Božjom riječju koju su mu na sveopćem zborovanju navijestili svećenik Ezra i namjesnik Nehemija. Odgovorio je kako su ljudi svojim plačem posvjedočili da razlog zašto su bili odvedeni u ropstvo leži u činjenici da su njihovi preci slušali razne političare, gospodarstvenike i znanstvenike onog doba, ali da nisu slušali Boga i nisu vjerovali njegovoj riječi. Isto tako, nastavio je biskup, većina ljudi u nazaretskoj sinagogi one subote, kako nas izvještuje današnje sveto evanđelje, nije povjerovala utjelovljenoj Božjoj Riječi, Isusu Kristu,

kad im je pročitao ulomak iz knjige proroka Izaije i rekao da je on taj u kojem prorok govori, koji je došao u snazi Duha Svetoga ljudima navijestiti radosnu vijest i njihovu nesreću preokrenuti u spasenje. Ustvrdio je da se i mi danas u Hrvatskoj nalazimo pred velikim izazovom i napašću da se oglasimo na Božju riječ i njegove poticaje te poimamo život po mjeri novinara, političara, stručnjaka, učitelja i znanstvenika iz domovine i inozemstva, te svoje živote uređujemo po njihovoj ljudskoj riječi ili zakonima. Podsjetio je kako nas u novije vrijeme određeni ljudi s različitih razina društvenog života nastoje uvjeriti u ispravnost onoga što s obzirom na čovjeka, njegovu spolnost, bračnu zajednicu, rađanje i odgoj djece zastupaju rodna i neke druge njoj slične ideologije. Pozvao je nazočne da s većom pozornošću i zauzetošću slušaju ono što s obzirom na čovjeka i njegovu narav govori Bog te da se u životu ravnaju po Božjim riječima, napose u braku i obitelji, jer bračno zajedništvo nisu smislili ljudi, nego Bog u svojoj ljubavi. Zahvalio je supružnicima Filipović i čestitao im što su se, unatoč ljudskim uvjerenjima kako nije dobro imati više djece, opredijelili biti Božjim suradnicima u nesebičnom darivanju novog života i na taj način doprinijeli da se i danas ostvari moćna Božja riječ upućena prvim ljudima u raju zemaljskom da plodnošću svoje bračne ljubavi ispune zemlju. Nama je danas u Hrvatskoj usred različitih društvenih nemoći potrebna moćna riječ za kojom je u jednoj svojoj pjesmi vapijao pjesnik Tin Ujević, a nema

Šezdeset godina bračne vjernosti i ljubavi Jage i Vinka Široki

U današnje vrijeme kada se svaki drugi brak raspada ili se pak propituje opstojnost bračne institucije proslaviti 60. obljetnicu zajedničkog života više je negoli vrijedno spomena, ali i divljenja.

Piše i snimio : Božidar Biondić

Uz svoju veliku ljubav, gospođu Jagu, Vinko piše i knjige. Do sada je napisao šest knjiga, a na četvrtoj, kako kaže, sudjelovalo je njih čak deset. Sve je počelo 2010. godine kada se Vinko teško razbolio te je završio u Zagrebu u bolnici gdje je nekoliko dana bio u komi i gdje su ga liječnici, kako kaže, već otpisali. – Poslije kome, kada sam malo došao k sebi, sanjano sam kako mi dolaze tri čovjeka u bjelini i gdje mi govore: „Ti ćeš Vinko ozdraviti jer mi tebe još trebamo.“ Tjedan dana nakon toga dolazi mi doktorica u sobu i govori da su nalazi krvi dobri i da ću ići kući – govori nam Vinko.

U ovih doživljenih šezdeset godina braka Vinko i Jaga zahvaljuju posebno na vjernosti i ljubavi koju su pružili jedno drugome. Jedno drugo na brak nisu nagovarali, a od šale nastala je i ozbiljna situacija. – Pitao me hoću li se udati za nje, a ja sam odmah rekla da hoću – kaže Jaga s osmijehom na licu, a Vinko dodaje kako se on samo šalio s njom, a ona je odmah pristala. Dodaje još kako se tada nije prevario i da je ipak dobro odabrao.

Od malih nogu ovaj bračni par bio je aktivan u crkvi. Jaga je, kako kaže, 60 godina pjevala u zboru, no sada zbog zdravstvenih razloga to više ne može, a Vinko je čak jedno vrijeme i svirao u crkvi. U vjeri su odgajali i svoju djecu već od malih nogu. Kažu kako nije bilo nedjelje da se ne ide u crkvu koja im je udaljena od kuće nekoliko metara.

Iako su se puno puta u njihovom životu događale nesreće, ističu kako nikada nisu posumnjali u svoju vjeru te da nikada nisu pomislili kako ih je Gospodin napustio. Ipak, na svemu su mu neizmjereno zahvalni i nema dana kada ovaj bračni par ne izrekne molitvu zahvale ili prošnje Gospodinu.

Sedmero djece

Jagi i Vinku Široki iz Bušetina, filijali virovitičke župe sv. Roka, upravo je to i uspjelo pa su tako 27. siječnja na sv. misi u mjesnoj kapeli pred predvoditeljem slavlja fra Grgurom Blaževićem, uz svoje prijatelje i rodbinu obnovili bračne zavjete onako kako su to učinili i prvi put davne 1959. godine. Skrasili su se u Bušetini gdje su izgradili svoj život. Još uvijek su privrženi jedni drugome, vitalni, vedra duha i raspoloženi za šalu pa je tako bilo i za vrijeme našeg razgovora.

– Nije bila ni po čemu posebnija od drugih djevojaka u selu, no ipak, njezina vrijednost i dobrota privu-

kli su me k njoj – sa smijehom je prepričao Vinko.

Da život nije mazio ovih dvoje, bez obzira na sve sretnih i vedrih ljudi, dokazuje i Vinkov odlazak u Njemačku kako bi prehranio svoju obitelj koja i nije bila mala. Iz osobnih razloga koje je Vinko uočio da će naškoditi njegovoj obitelji nije ih htio dovesti u Njemačku pa se nedugo nakon odlaska i sam vratio te se posvetio poljoprivredi koju je Jaga već i radila dok je on bio na privremenom radu. Nakon njegova dolaska od poljoprivrede su živjeli i privređivali. No, nedugo nakon dolaska, kako ističe, počele su se lomiti

grane na njihovom obiteljskom stablu. Naime, Vinko i Jaga roditelji su sedmero djece od kojih je sada živo samo troje. Uza sva teška vremena, Bog im je podario sedam unuka i šest praunučadi na čemu su oboje neizmjereno zahvalni.

Uvijek Bogu zahvalni

Vinko i Jaga cijeloga svog života velika su podrška jedno drugome, a tako je ostalo i sada. – Veća pažnja i više poštovanja. Jedno drugome uvijek pomažemo, tu nema uopće pitanja. Kada treba čarape obući jedan drugome, uvijek pomognemo. Nema da netko zataji u tom slučaju ili se naljuti – ističe Vinko, a Jaga klimajući glavom nam potvrđuje.

Bez obzira na često materijalno siromaštvo, Vinko i Jaga uvijek su odlazili na obližnja proštenja, ali i dalje jer, kako ističu, bili su bogati duhom i to su na taj način još više nadopunjavali, a mlade se mise nikako nisu preskakale.

Veća pažnja i više poštovanja

Jedno drugome uvijek pomažemo, tu nema uopće pitanja. Kada treba čarape obući, jedan drugome uvijek pomognemo. Nema da netko zataji u tom slučaju ili se naljuti – ističe Vinko.

